

شاعر:
حاجي محمد اسحاق امانزي

په نغمو کي وير

Ketabton.com

پہ نغمو کی ویبر

شعری ٹولہ

شاعر :

محمد اسحق امانزی

د کتاب ټول حقوق د شاعر سره خوندي دي.

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم	: په نغمو کي وير
شاعر	: محمد اسحق امانزی
خپروونکی	: خپله شاعر
د چاپ کال	: ۲۰۱۲ ع = ۱۳۹۱ ش
چاپ شمېر	: ۵۰۰ ټوکه
کچه	: ۵۰ / ۱۳ × ۲۱ سانتي متره
مخونه	: ۳۰۰
انلاين چاري	: مختار احمد احسان - د لراوېر ډاټ کام برېښنايي کتابتون

www.Larawbar.com

د کتاب لړلیک

1. ښاغلي الحاج محمد اسحاق امانزي ته
2. په نغمو کي وير/ اټک يوسفزی
3. په نغمو کي وير/ زرغونه عطا ژواک
4. په نغمو کي وير/ امانزی

عمومي شعرونه

5. زه کوچي يم
6. پښتو ژبه
7. هویت
8. هوش
9. هنر
10. نوبهار
11. جنگ
12. نغارې
13. نصیب
14. نبض
15. منطق
16. ملهم
17. معما
18. لبونیه
19. لمبې
20. کوچی
21. عبادت
22. عالم
23. کفن
24. گله
25. گل او بلبل

26. صباح
27. غمونه
28. غروب
29. عيان
30. عندليب
31. عمر
32. علم
33. عقل
34. عدالت
35. ظالمان
36. طالع
37. شعارونه
38. شپول
39. سوله
40. سلام
41. سکاره
42. سرمايه
43. ستم
44. سباوون
45. بنيایست
46. سالنگ
47. زور
48. زوال
49. ږوند
50. رنځور
51. رنځ
52. رمز
53. رازونه
54. دزپه راز
55. خطا

56. خاوند
57. څوک
58. حق
59. خراغ
60. جوهر
61. جمال
62. توان
63. تقدیر
64. تشبث
65. تسکین
66. تجلا
67. تاوان
68. پیوستون
69. بیان
70. بلبلان
71. بډایي
72. باور
73. اوښکي
74. امانت
75. افغان
76. ارمان
77. ورک پسرلی
78. هډونه
79. مرغی
80. مخ پر غرو
81. متولي
82. کمال
83. گلان
84. گروم
85. غلبلي

86. صفا
87. ډېوه
88. ډېر عمر
89. د مینې هوسی
90. د صبر کاسه
91. خبري
92. جام
93. تنور
94. تر سهاره
95. پسرلی
96. اشعار
97. د ارغنداب رود ته
98. د چرخي پله زندان
99. میوند
100. الهام
101. غرق
102. بهار
103. پردی ستم
104. خوب لیدل
105. د ولس ښځه
106. زما وطنه
107. میراث
108. مینه نسته
109. تنگ
110. وطنه
111. گل

وطني شعرونه

112. نوی عصر
113. سمندر
114. سمسور

- 115. زموږ خاوره
- 116. زما بښکلی کندهاره
- 117. دولس مینه
- 118. پارلمان
- 119. کوهکه
- 120. کندهار ته
- 121. ارغنداب

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

- 122. پخې خبرې
- 123. تاریکه وه
- 124. لوی اختره
- 125. زه باران یم
- 126. توره شپه
- 127. تاته وایم (پ)...
- 128. خلوریزی
- 129. توان په توان
- 130. فکرونه
- 131. چاریتی

کورني شعرونه

- 132. نور صباح جاني
- 133. مراکو
- 134. بڼه نیت
- 135. سرباز
- 136. وليجان
- 137. غمیزه

رنگارنگ شعرونه

- 138. ویر
- 139. گونگی ژبه
- 140. سېلابونه

141. سپوږمۍ
142. زنگاوات
143. ژوندون
144. د ژوند ثمره
145. د لیلیې دښت
146. عالمان
147. خپل جهان
148. د چوپان ږغ
149. بوډا
150. خوب
151. جنگسالار
152. دانا
153. پیمان
154. خوشبخت
155. کاروان
156. سوز
157. ډپوه
158. فلوم
159. فشار
160. فریاد
161. قناعت
162. حکمت
163. غم
164. قول
165. پوهه

ښاغلي الحاج محمد اسحق خان امانزي ته

شاعر نه يم اما د شعر په درياب کي د ۴۰ کلونو را په دېخوا لامبوزن يم.
هر هنر د الله څو يوه تحفه او داد دئ چي چاته ئې ور په نصيب کي، په حديث شريف کي را غلي دي: [الشعراء
تلاميذ الرحمن] ترجمه: شاعران د الله څو شاگردان دي. هر څوک نه د شعر استعداد لري او نه په شعر کي د زړه
خواله او د زړه پراس ايستلای سي، ځکه دا نه يو آسانه کار دئ او نه ئې هر څوک تر عهدې وتلای سي. دروېش
دراني د وطن پياوړي او نازک خياله شاعر وایي:

دغه هنر آسانه مه بوله دروېشه ياره
د زړه په سرو وينو وينځل د غزل توري غواړي

هر کس نېر د چاشني درد محبت
اين آتش بي رنگ نسوزد همه کس را

شاعر همېشه ډير بااحساسه او بادرده وي چي خپل سپېڅلي احساسات د خپلو اشعارو له لاري خپلو
اورېدونکو ته ډالي او وړاندي کوي او د اولس تازه او زاړه دردونه، تاريخ، کارنامې، برياوي، خوښۍ، ناخوالي
او د کاميابۍ او خوشالۍ په وخت کي ساقي، پيماني، د محتسب سره ټکر، بزم او رزم، او د خلوت په دنيا کي ئې
بيا د الله څو ذکر په ياد او د قلم په ژبه تر خوله راباسي او د خپلي خيالي نړۍ رنگيني افسانې د تصور په رنگينه
دنيا کي تصوير کوي. ښاغلي عبدالرحمان پږواک صاحب وایي: "هر شاعر ځان ته يو جهان دئ چي يوازي دی ئې
جهانېان دئ. شعر راز دئ او په راز باندې خبري کول په زړه باندې تجاوز او په روح باندې تېري دئ، زه پر شعر
باندي انتقاد گناه گنم".

دا هغه اوصاف دي چي ما د ښاغلي الحاج محمد اسحق امانزي په شعرونو کي احساس او درک کړه. نوموړي
زما د ډېرو پخوانيو يارانو څخه دئ او په مسلکي لحاظ د عالي تحصيلاتو خاوند يو موفق نظامي شخصيت دئ. د
مهاجرت په دوره کي ئې په ۲۰۰۹ کال کي د اشعارو په ليکنه لاس پوري کړ او ژر تر ژره ئې هغه برياوي په لاس
راوړي چي ما ئې اميد نه درلود، چي زه په خپل وار ورته د دې برياوو مبارکي وایم. يوه خبره د يادولو وړ بولم چي د
ډېر پياوړي، ځوان ليکوال او شاعر ښاغلي اجمل جان اټک يوسفزي لارښودني او مرستني د ښاغلي امانزي په
مورد کي د ډېرو د ستايلو او قدرو وړ بولم چي زه په خپل وار مننه ورڅخه کوم او کوروداني ورته وایم.
د ښاغلي امانزي دا دوهمه شعري ټولگه ده چي په چاپ رسېږي، زه په خپل وار ورته د دې ټولو برياوو مبارکي
وايم او د خدای څو د دربار څخه ورته کامل صحت غواړم. پر قلم دې برکت وی.

په درناوی
عبدالرحمن رحمانی
د ۱۳۹۰ کال د مرغومي ۲
ډنمارک

په نغمو کي ویر

(شاعر لکه هنداره)

په رشتيا چي شعر هنر او ادب دئ، مگر شعر او شاعري کسب او علم نه دئ چي د يو کتاب او د يوې ښوونځي او يوې پوهنځي په لوستلو دي خامخا لکه انجنيري، نجاري، ډاکټري د ادبي فنونو په زده کړه دي سپرې کسبي شاعر هم سي.

ورځ تر بلې روښانه کېږي چي د شعر سرچينه يوازي او يوازي الهام دئ او دغه الهي ورکړه په هغه چا کېږي چي د زړه سمندرئې له انساني مينې او عاطفې څخه ډک وي. هر انسان ورته لکه په هنداره کي چي خپل ځان ښکاري او د خپل صورت او زينت د برابرولو په خاطر پر خپل سر لاس را تېر کړي او يا که پر خپل مخ يا غاړي لاس تېروي. که څه هم خلگ او عام ولس شاعران په يو چا، يو کلي، يو قوم او يو ولس پوري تړلي بولي خو شاعران بيا ځانونه د ټول عالم دردمن او خواخوږي گڼي:

په خپل قام او په خپل ځان چي زړه خوږېږي
د دې دور پر انسان مي زړه خوږېږي
چي د هر چا په غم تل راسره ژاري
په خپل زړه او خپل گربوان مي زړه خوږېږي

د شاعر فکر لکه د اسمان لمني چي ابتداء او انتها نه لري دهر چا په درد او غم کي دهر چا سره ژاري نو ځکه شاعر دهر چا دې او هر څوک خپل گڼي.

شاعر تل مينه غواړي، امن غواړي د خالق په ملکيت کي انسان ته رنگ او خوند غواړي چي د دغو دردمنو انسانانو له جملې څخه يو هم ښاغلی حاجي محمد اسحق امانزی دئ، که څه هم زده کړي ئې د ژوند په بله برخه کي ترسره کړي دي او له مسلکي پلوه يو نظامي سرتېری دئ مگر پر مظلومو انسانانو باندي د ظالمانو تېريو دومره دردولي چي د الهام شاپيرو ورته دا ټول توري (په نغمو کي ویر) له درده ورکړي او دا دئ له ښه شامته ښاغلي امانزي د الهام دا امانت ترموږ را ورساوه.

د ښاغلي امانزي په دغو ادبي ملغلرو کي به ځيني فني نيمگړتياوي وي مگر بې له شکه وينو چي ارمان او پيغام ئې ډېر دروند او د قدر وړ دئ.

د امانزي د شعر چينه دي لکه د ښکلي ارغنداو شنه باغونه تل همدا سي سمسوره او شېرازه اوسي.

امين

اجمل اټک يوسفزی

ناروي د اوسلو ښار

۲۰ ورۍ ۱۳۹۰

په نغمو کي ویر

شعر هغه الهام دی چي د انسان د احساس بیان پکښي نغښتی وي، دا احساس د نظم او یا د نثر په ډول بیانېږي.

زما په اند شعر د انسان له احساسه راوتلي شغلې دي چي د نړۍ پر نورو برخو رڼا خپروي، خو کله نا کله هم په خپلو شغلو نړیوالو ته رنگینه او خوندوره دنیاګۍ جوړوي. شعر د انسان د ودي او پرمختیا سره وده کړې او د پرمختیا پړاوونه ئې تېر کړي او تېروي ئې. هغه شعرونه د منلو او خلکو له پاره د قدر وړ بلل کېږي چي د ذهنو په اړولو او وینستیا کي ونډه ولري بېلګي ئې د دې شاعرانو په اشعارو کي وینو:

خوشحال خان خټک داسي وايي:

د افغان په تنګ مي وتړله توره
تنګيالی د زمانې خوشحال خټک يم

یا رحمان بابا وايي:

لکه زه چي سخندان او هنرمند يم
بل به نه وي سخندان او هنرمند

یا په اوسنیو شاعرانو کي سلیمان لایق:

هغه ځوان چي د وطن په درد سوځېږي
که سل ځله پر مخ لوبېږي پورته کېږي
ما ترې سل ځله قربان او صدقه کړې
چي د مرګ په پوله ناست وي لا خوځېږي

یا عبدالباري جهاني:

ځوانه دا څوک يې چي ګولۍ اوړوي
د خپل نيکه او خپل ابا پر کلي
دې هديره کي دي خپلوان پراته دي
څوک ئې پروڼ څوک ئې پخوا ویشتلې

د وطن د غېږې څخه ليری پروت دردېدلی شاعر محمد اسحاق امانزی يو د هغو شاعرانو څخه دی چي په اشعارو کې درد او بغاوت لیدل کېږي، دی په يو شعر کي چي ژوندون ئې سرليک دی داسي وايي:

تازه پاني د ژوندون مي مړاوي کېږي
بنه پوهېږم چي کرار کرار رږېږي

او کله بيا د وطن شنو دښتنو ته سفر کوي او يادونه ئې داسي تازه کوي:

زړه شپېلۍ مي راپيدا کړې چي باغو ته ځمه
د پسرلي نسيم چلېږي خپل رمو ته ځمه

او ځيني وختونه شاعر خپل د خوب په تعبير ځان ته تسلي ورکوي او وايي:

چي رنځونه د وطن په پام کي نه وي

معلومدار چي د دښمن د لاس اله سو

د دردونو خوږمن شاعر د شهيد ماشوم له حاله د خپل احساس زهيري نارې داسي غواړي د نړيوالو وغوږو ته ورسوي، همدا ډول امانزي صاحب د هيواد په ټولو ناخوالو کي ځان خوږمن احساسوي او غواړي د شعر په ژبه د ټولو کړاوونو څخه پرده پورته کي او بيا ځي د کوچيانو د کړدۍ پلو ته او د هغوی د حاله غواړي ځان او نور د شعر په ژبه خبر کړي:

په دښتو کي مو خېمې دي زه کوچی يم

پر بېديا مي ورځي شپې دي زه کوچی يم

لوی څښتنه فضل غواړم

مینه نشته زه تل ژاړم

د امانزي صاحب شعرونه ځکه خوند لري چي د ټولني درد او غم پکښي نغښتی دی او غواړي چي ورته هغه لاري ولټوي چي د زخمونو له پاره ملهم وي.

د شاعر دې انساني او لوړ لید له پاره ده په نورو ادبي کارو کي هم د ډېرو بریاوو تمه لر.

زرغونه عطا ژواک

جرمني

۲۰۱۲

په نغمو کې ویر

په نغمو کې ویر زما د شعرونو دوهمه ټولګه په داسې وخت کې خپرېږي چې د پردې پټې مې پر شا او د پلرني ټاټوبي څخه خورا ډېر لیرې په داسې یوه خاوره کې ژوند کوم چې بشر دوستي، انسانیت او د خلکو مهربانه زړونه ئې په نړۍ کې نظیر نه لري او د طبیعت داسې ښکلا لري چې د هر ترې تنده پکښې ماتېدلای سي سربېره پر جګو غرونو، شنو درو، ښکلو ښکلو اېشارونو، ګڼو ځنګلونو، ښایسته سمندري ساحلونه، په زرګونو لوی او کوچنۍ جزیرې هم لري حتی په شمالي سیمو کې داسې تفریحي سیمې سته چې د دوبي شپې میاشتي ورځ او لمر پر ځلېږي مګر په ژمي کې شپې میاشتي شپه او توره تاریکه وي له دې سره جوخت ټول په دې پوهېږو چې ګران هیواد افغانستان د تاریخ په یوه داسې ستونزمن، پېچلي او خواشینوونکي پړاو کې رانغېستی چې ګوټ ګوټ ئې د بې رحمانه جنګي اور په لمن کې سوځېږي، چې هر کور او کلي ترېنه زیانمن سوی او هیڅ داسې څوک نسته چې د دې اور څخه په امن کې پاته سوی وي. د هیواد دننه او دباندې د بااحساسه او دردمنو افغانانو زړونه ئې رنځور ګړي، وینې ترې څاڅي چې غلبې ئې د مځکې د کرې تر هر کنج او کناره پورې رسېدلي دي. یوازې افغانان دي چې د دغې تباه کوونکې غميزې په غم کې سوځي، دوی د نړۍ په هر ګوټ کې چې ژوند کوي ارام نه دي کښېنستلي او خپل ګران ولس، هیواد او وطن مرستې ته ئې د خپل توانه سره سم وردانګلي، څوک لیکني کوي، څوک شعرونه وايي او څوک ویناوي کوي څو وکولای سي له دې لارې نه یوازې خپل بلکې د نورو اړوند کسانو روحې او له درده ډک غمونو ته آرامش او تسکین وبخښي. زه هم د دغو افغانانو له ډلې څخه یو کس یم چې ژوند په ناروي هیواد کې کوم، مګر چرت، فکر او احساس مې تل د ګران هیواد او خپل ولس سره تړلی په ټولو دردونو ئې دردمن یم او د خپل نیمګړي توانه سره سم مې خپل د زړه او فکر احساسات د قلم په څوکه په یوه شعري ټولګه کې اظهار کړي څو وکولای سم خپل د زړه درد نورو هیوادوالو ته بیان او ورسره غمشریکي وکړم. دا دئ اوس دوهم ټوک (په نغمو کې ویر) تر سرلیک لاندې خپلو خلکو ته ډالۍ کوم. لکه چې پخوا مې هم لیکلي وه زه مسلکي لیکوال او شاعر نه یم که چیرې زما د شعرونو په ټولګه کې تخنیکي نیمګړتیاوي موجودې وي هیله لرم په خپلې پوهې او علمیت سره ما وبخښي زه مځکې له مځکې ستاسې د احسان ممنون یم. په دې اړوند د پښتو ژبې د درانه، قدرمن لیکوال، ژورنالیست او پیژندل سوي تاند شاعر ښاغلي اجمل اټک یوسفزي او د کندهار، کندهاریانو او افغانانو زړونو ته نژدې نامتو هنرمند محترم استاد عبدالرحمن رحمانی صاحب څخه د زړه له کومې مننه کوم چې د دې ټولګې په راښکاري، تصحیح او ښکېلو مشورو سره ئې د خپلو هیڅ رنگ ادبي مرستو سپما نه ده کړې او ما ته ئې د لیکلو داسې ډاډمن توان رابخښلی چې زه ئې په کامله توګه تر احسان لاندې او متشکر یم.

همدارنګه د محترمي خور زرغونه عطا ژواک د راډیو افغانستان پخوانۍ نطاقې، ژورنالیستي او ادبي څخه اظهار د سپاس کوم چې لکه خپل مهربانه پلار ارواښاد مرحوم محمد دین ژواک غوندي چې د پښتو ژبې نامتو ادیب، لیکوال او شاعر وو د هغه په شان خپل ښه نیت او ښکې هیلي د هیچا څخه وه نه سپموي او غواړي د هغه مرحوم لاره تعقیب کړي او زما د ټولګې په اړوند ئې خپلې څرګندونې تاسو هیوادوالو ته ډالۍ کړي دي زه بیا هم د دوی څخه ډېره ډېره مننه کوم.

په درنښت

محمد اسحق امانزی

ناروي/۱۰ اپریل ۲۰۱۲

عمومي شعرونه

زه کوچی یم

په د نبتو کي مو خېمې دي زه کوچی یم
پر بېدیا مي ورځي شپې دي زه کوچی یم
لوی څښتنه فضل غواړم
مېنه نسته زه تل ژاړم
دړي وړي مي چارې دي زه کوچی یم
رحم وکړې چي رنځور یم
خپلي خاوري کي منصور یم
د بابا مېني سپېرې دي زه کوچی یم
پښتون زما سکني وروردی
لر تر بره زما کوردی
ښکلي ښکلي يې شپې دي زه کوچی یم
ابا سين ته زه کوچېږم
د امو سره اوسېږم
پسرلي کي مي مېلې دي زه کوچی یم

نه یوازي به خواړېږم
هم پرتا باندي کړېږم
ترستم لاندي مي شپې دي زه کوچی یم
نن چي زه په اور سوځېږم
لا به څومره نور وریتېږم
شاوخوا مي غلبلي دي زه کوچی یم
د کوشان په دېدبو کي
د پښتو په سلسلو کي
هره خوا زما رینې دي زه کوچی یم
د هندوکش د غره سرونه
د پامیر غرونه د پښتونه
پلني پلني مي خېمې دي زه کوچی یم
کوچ په شا و هم منزلونه
گزومه ټول واټونه
زما د تورو ازانگې دي زه کوچی یم
گوره واوره پښتون وروره
زه او ته د پښتون کوره
راپسې ډېرې گیلې دي زه کوچی یم

راسه لاس په لاس کې ورکړو
د یووالي لار مو سپر کړو
هره خوا توري تیارې دي زه کوچی یم
کله گرځم په کابل کې
شپې کومه په زابل کې
د پلرو مې هدیرې دي زه کوچی یم
ښخ راپورته د سوري کړئ
جوړ همت د ابدالي کړئ
د میرویس مو ښې جرگې دي زه کوچی یم
پېښور مې د کور غېږه
کندهار مې د مور غېږه
پېغلي نجوني زرغونې دي زه کوچی یم
تور ماتم د مغولیا نو
جوړ قانون د ځنگلیا نو
مخ ته نوي د سیسې دي زه کوچی یم
څوک رمې راڅخه غلا کړي
نور کښتونه مو تالا کړي
د هر چا پر ما حملې دي زه کوچی یم

دعا وکړئ مومنانو

د قومونو عالمانو

د وحدت ښې نتيجې دي زه کوچی یم

په هر ځای کي جوړې شخړې

ټولي لاري دی ترلي

د دښمن راته پلمې دي زه کوچی یم

راځئ ملا وتړو خپله

سرمو جار کړو یو تر بله

په یووالي کي فایدې دي زه کوچی یم

خپل منځي دېوال به وړان کړو

ټول به یو کورگی ودان کړو

زړې د کرنسو مفکورې دي زه کوچی یم

امانزیه زړه به ښاد کړو

د پښتون کور به آباد کړو

د اولس دا فیصلې دي زه کوچی یم

۱۹ دسمبر ۲۰۱۱ع

ناروي

پښتو ژبه

مور مې ماته پښتو ژبه ده ښودلې
 لا ماشوم وم ماشوم خبرې پوه کولې
 په خال پوځو سوم روان د پښتو کورتو ته
 په گونگۍ ژبه ورتلېم د پښتو لورتو ته
 زما د ژبې قلم مخ پر غوړېدو سو
 تکلېم مې د هر شې پوهېدو سو
 ماشروع کړې لیک او لوست په پښتو ژبه
 ځکه اوس راته افضله خپله ژبه
 د پښتو ژبې ويي وياړ مې په نصیب دی
 فکر کړم په مهربان راتنه حبيب دی

چې مې زړه ته پښتو ژبه راډېوه سوه
 د وجود په هر سلول کي مې خپره سوه
 سرمې جار اولاد مې جار تر پښتو ژبې
 زما تر مرگه پر زړگي مې نوشته سوه
 ما چې مالگه ده ځکه چې د څو ژبو
 په خوندونو کي پښتو راته خوږه سوه
 سرتري پايه ده کامله په خپل توان کي
 ځکه ماته د خپل مور په مرتبه سوه

په لوستلو د کتاب کي ئې لذت سته
 افتخار ئې د بابا نیکه شمله سوه
 که څوک ستا په ارزښتونو پوره پوه سي
 دېر برباور دئ تاريخه ځني گوښه سوه
 د جهان په تمدن کي ځان سمبال کړه
 ستا په زده کړه پښتو ژبه معجزه سوه
 ژبه هم په علمي ست پوري تړلې
 علمي ست که ځلوې ښه وسيله سوه

زه پوهېږم ته که کړې ښه پرېمانه
 په خپل وس باندي څو ورېږې ښه پرېمانه

تل پر تڼا د دښمنانو سترگي سرې دي
 هره ورځ د ظالمانو دسيسې دي
 په تاريخ کي ښه څرگنده دا بيان دئ
 سل په سل کي مې دا فکر دا گومان دئ
 د لسټوني ماران هم سته په بغل کي
 دلته دلته د تهمت وي په درشل کي
 تاته ناست دي دښمنان بيا په خزه کي
 چي ته ورانه دوی به گرځي په مزه کي
 اې پښتونه غيرتمنده په خبرو نه شل کېږي
 په عمل کي فکر وکړه سوال په ډله ښه حل کېږي
 خبري وبا سي د زړو نه د عقدي خبري پرېږده
 اساسي خبري نوري د گيلې خبري پرېږده

د قدرت خاوندان پام نه کړي و تاته
خپل مقام په تاساتې نه گوري شاته

هر پښتون چي په پښتو ژبه هو و کړي
خپل د سر په قرباني هغه پوره کړي
په پښتو د هو وييل قوي قانون دئ
نذير نشته پر جهان که يې پرتله کړي
کا کړي پښتو خو نوره هم غښتلي
که څوک غواړي يو وار بيا دې تجربه کړي
چا چي کړي وي پښتو په يو مطلب کي
مطلب سرت ته رسوي يا مرگ پرده کړي
نن چي هر پښتون مين پر خپل پښتو دئ
د بابا ميراث دي سترگو ته رانجه کړي

زما ژبه چي پښتو وي زه پښتون يم
که مې ژوند پر ختمېد و وي زه پښتون يم
سپلنې تر خپلې ژبې او پښتو سم
که مې لار پر هر هدير وي زه پښتون يم

افغاني خوانان په تالاندي وياړېږي
پښتنې پېغلې ملالې را ييادېږي
تاريخ موږ ته بڼه څرگنده رابښودلې

د پښتو تر نامه ویني قريبانېرې

اوس اظهارد پښتو کېرې په جهان کي
عملي پېژندل کېرې په بيان کي
ضرورت سته پښتانه په خپله پوه سي
خرگند رول يې را ښکارېرې په ښه شان کي

د ښمنانو ته خرگنده ښه پيغام دئ
د پښتو ژبه پخه که ورته پام دئ
نامراده هلې ځلې بې فايدي دي
په وروري کي تهمت مه کوه الزام دئ

هدايت موږ ته را کړې سيد جمال الدين افغان دئ
پردي ژبه زده کول يو ښه کمال دده بيان دئ
خپله ژبه هيرول بې کمالي ده
پورته اوره که دي ډېر باور په ځان دئ

پښتنو کور مو اباد نن په پښتو کړې
غليمان غواړي جوړسوی کور دي وران کړي
نن د چال او چالې بازی خبري ډېرې
که لاس برسې تاپه ځان پوري حيران کړي
سياسي تجاران ستان نارې وهي تل
په خيړن زړه خرڅول دي په يو آن کړي

خپل د لاسه همېشه په زړه زخمي يې
 په پيسو دې خرڅوي کارد نځوان کړي
 خپله ژبه دې ساته بيه داره اوسه
 پښتو ژبه به دې لوړ نام او نښان کړي
 تجربې راته ښودلې د ښمنان د ژبي څوک دې
 سته ناوړه پلانونه د پښتون فرهنگ ويران کړي
 د پښتون يوه پښتو ده چي تر مرگه پرولاړوي
 امانزي چي پښتو غواړي خپل وجود به تر قربان کړي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱ع

هویت

که د بڼه قلم خاوند یې خا طرات نوشته کېږي
 خپل هویت څرګند وای سې څوک په شعر که پوهېږي
 لږ په سوچ د خپل وطن سه کمبودي د هري لوري
 خلګ د پرورت ته محتاج دي چي اذهان په تنویرېږي
 پرېږده ډیره دورنګي نن خپل اصلي مخ دي ښکاره کړه
 هغه وکړه چي ضرور دي څه چي ستا په وسه کېږي
 هیڅ ټو خبرې نه په خپله نه قلم په لاس کي اخلي
 جګ پر لور غونډی ناست یې صرف بیان درته رسېږي
 ظالم جان نه سد دي خلاص کړه شرارت کي ګټه نسته
 مرسته وکړه د اخلاصه چي د زړه په مینه کېږي
 ترازو په لاس کي واخله د انصاف سترګي بینا کړه
 خپل سرحد دي بر ملا کړه موږ ته هر څه معلومېږي
 خپل ژوندون ته فکر وکړه ټول عبث در ځني تېر سو
 کوم کارونه چي دي کړي لاس دي تش مخ په تورېږي
 سر دي کښته که ګرېوان ته مه ګډېږه ډېر بي ځایه
 برخه ستا به د دې کاروي امانزي ته نه رسېږي

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۰

هوش

هوشه ولي لېونۍ يې د زړگي څخه جلا سوي
 ستاسي دواړو يوه لار وه ته نن ولي بې وفا سوي
 مصالحت په منځ کي نسته د ارمان لاري مودوي کړي
 زړگي تل په اور سوځېږي ته د غم سره پخلا سوي
 پردیسي د وطن گوره هره ورځ پرده حمله يي
 ته اوچت کړي پرواز ونه د نژدې نه په خدا سوي
 ديدنۍ د غم وگوره چي پر زړه باندي تېرېږي
 ستا قسمت چي ورسره وي بيا هم هلته په هاها سوي
 ارمان يود وطن مينه لوړ هدف ستاسي په گډه
 امانزۍ به وي خوشحاله که ته زړه ته همنوا سوي

۰۴ سپتمبر ۲۰۱۰

هنر

روزمړه چاري سمبال په سعادت كړه
 ځان په كسب او كمال باندي عادت كړه
 هنر زده كړه ډېر هوسا به يې په ژوند كې
 بې هنره فكر هېڅ نه وي په خوند كې
 بې كماله به مه محتاج د بل داس وي
 پراېلمون نه به قطار زړه په وسواس وي
 مور او پلار كې د اولاد خير خواهي غواړي
 ډېر ضرر وړ بله ډېر وه د پوهې غواړي
 كه څوك هڅه د تعليم كړي امانزيه
 ثمره به يې مثبتې وي لاليه

ناروي ۲۲ اپريل ۲۰۱۱

نوبهار

د ژوندون په نوبهار کي زړه بلبل سو
 لېونی سو د هر لوري نه اوربل سو
 لالهانده ډوب تر سره په خيالو کي
 شپه او ورځ به د چرتونو سره مل سو
 د چاري لاري ستونځمني وې په مخ کي
 د پاک رب څخه د مرستي په اټکل سو
 په پاک نيت تمنا وړاندي سوه څښتن ته
 مخ په وړاندي ور روان د هغه گل سو
 تزلزل او وسوسې هيچاني سوې
 ناچاري وه تصمिम جوړ هلته توکل سو
 د خالق مهرباني چي در سره وي
 مخ ته درومه بي له خنده هدف خپل سو
 په پاک زړه مرام حتمي به حاصلېږي
 امانزي د رب احسان راسره تل سو

ناروي ۰۹ نومبر ۲۰۱۱

جنگ

ټوله گورو چي په جنگ کي
سوله خغلي زموږ د ميني
خپلي گټي معتبري
جنگ د ژونديو وسيله سوه
زموږ ولس په اور سوځېږي
جنگ مو کور په کور جوړېږي
د وطن تر مور تېرېږي
زورور په زور چلېږي

دا د جنگ پيغام د چا دئ

خوند يې تريخ تر زهرو بيا دئ

جنگه ته څومره ظالم يې
تپل سوی پر عالم يې
ته د چا په اراده يې
ته به هم يې ستړی سوی
ولسونه ټول تباه سول
لوی کورونه پو پناه سول
هغه چالره وردرومه
زه هم سولي ته ورځمه

رنگ دي ورک سه رانه تېر سه

نه دي گورم رانه هېر سه

خپل مرگی در سره بوزه
پر هرونه بيخي ډېر سوه
جنگه څه په مخ دي ښه سه
لږ مو پرېږده پر ارامه
ته پر موږ يې بل تپلی
موږ بېزاره سوو له ده نه
هره ورځ يې زه گنډمه
موږ بې تانه هم راضي يو
بيخي ډېر ټپي ټپي يو
ته پر ما بل منلولی

ستا په غېږ کي تباهي ده

کور په کور سرگرداني ده

سپين سترگي او بې شرمي ده

پرولس مي بيغوري ده

پېرزوينه دي وحشي ده

زموږ دي هر څه لولپه کړل

کله لوبېږي د خروشه

په غضب د خداي اخته سې

اور دي واخلي ستا نيتونه

امانزې بنيرا کوينه

ناروي ۱۲ اکتوبر ۲۰۱۱

نغارې

نن د سولې اوازونه پورته کېږي
 پورته کېږي نغارې ستا د همت دي
 د سرليک خبر شروع سي لاه افغانه
 افسانې پر هر مقام ستا د غيږت دي
 که هر څومره کتابونه نوشته سي
 زما وطنه هنگامي ستا د عزت دي
 چي سرونه افغاني پر تاقربان وي
 پون عمل کي جذبي ستا د الفت دي
 دېمنان په توطئو کي درته ناست دي
 امانزيه دوی پر ضد ستا د وحدت دي

ناروي ۲۳ جون ۲۰۱۰

نصیب

خپل د کوره مسافریم هوس تل بهار ته کېږي
 ماشوم توب چي را پياد سي هيله خپل ديار ته کېږي
 بنکلی غرد خپل کوهک مې جگ و سترگو ته ولاړوي
 د همزولو مجلسونه چمن گل کوهسار ته کېږي
 چرت وهم د بابا ژوند ته بڼه باغچه وه د نارو
 مجلسونه سراجې کښي يو څه چل انوار ته کېږي
 مازد يگر به موږ ختلو د کوهک د غره و سر ته
 شا او خوا به تماشا وه سيل بل گلزار ته کېږي
 مسخرې ټوکي ټکالي د همزولو ووه په منځ کي
 خوشحالي تر حده تېره زړه بالکل سردار ته کېږي
 مسافر خيالونه گوره هر گړي ځغلي وطن ته
 امانزی نصیب ته گوره زما اټکل کندهار ته کېږي

ناروي ۱۰ مارچ ۲۰۱۰

نبض

خوار زېږگي هـ نهـ نبض دي کله ارامېـږي
 اوراخيستې ټول وطن په جنگ کي بيا
 فشار لوړ سو ضربان نه کرارېږي
 افغاني بچيان ولاړ په ننگ کي بيا
 خپگان سته چي لا ترڅو به تکرارېږي
 سوله راسي خوشحالي په شرنگ کي بيا
 پرگرېوان چي دي سرې اوښکي را بهېږي
 ځيگر پرېږده چي رنځور په ترنگ کي بيا
 اما نزيهه ټول هـ خلگ راپوهېږي
 شريانونه سول کمزور په منگ کي بيا

ناروي ۱۳ فبروري ۲۰۱۱

منطق

د ژوند ون په سخت پړاو کي د منطق لاري دوي کېږي
 څوک تېشه وهېي و ځان ته څوک د نورو غم کي کېږي
 دا ضمير د يو انسان د دئ د انصاف تلپه پله لاس کي
 عقل هوش د ځان په گټه يا وطن زړه کي گرځېږي
 څوک يوازي د ځان غم خوري څوک د لسوز پر خپل ولس وي
 په انجام کي ټوله خلگ د سپين سان کفن کي لوېږي
 وخت د عدل په مېزان کي خپل عمل د لاري مل وي
 څوک توبنه لري د ځانه په خپل نيت کي هوسېږي
 يا پنبېمانه پر خپل کار وي د چارې دروي تر لاسي
 ټوله شته ورځني پاته دېر افسوس ورځني کېږي
 امانزي په دې باوري يم گټه بنده ده مستقبل ته
 ندامت په منځ کي نه وي ژوند په دوره کي تېرېږي

ناروی ۲۰۲۲.۰۱

ملهم

نن می بیاد وطن غم راته سور اور دئ
ورته گورم زړه کباب هلته جوړ شور دئ
د گلونو پوه امی د بورا کپ پری
یا پتنه غوندي انګار کي ورته کور دئ
د وطن د گل و بوی د زړه ملهم سمي
امانزیه د وطن مینه ټکه کور دئ

کابل ۱۲۰۲۰۱۱

معما

د ځوانانو مخ ته پروت يو کوچنی سوال دئ
د جواب لپاره د پسر کمکي مهال دئ
درې عده يوتو تر بله سره ضرب کړي
بيا درې واړه خپل په منځ کي سره جمع کړ
که جواب د ضرب او جمع په يوشان سو
جواب درست دئ امانزيه ذکي ځوان سو

نا روي ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۱

لیونیه

سد دي خلاص کړه لېونیڼه پرا بل مونږ نه خورا ډېر سول
 اصلي چاري خولا پرېږده بد نیتونه خورا ډېر سول
 وخت ضایع پر علمي کار کړه که څوک ګټه ځني واخلي
 بد غرور او غوسه پرېږده هدفونه خورا ډېر سول
 په ښه نیت او پېرزویني مطلب ټولنه حاصلېږي
 عقده وېسا سده د زړه نه غټه سوالونه خورا ډېر سول
 ارام فکر سرگردان دئ څه مطلب لري په زړه کي
 خودخواهي کي پښېماني سته تهمتونه خورا ډېر سول

د نفاق او بد نیتیو تاوان ډېر وي په ژوندون کي
 شاوخوا ته ښه وګوره بد چمونه خورا ډېر سول
 څه په کار دي ما او تاته شرایط ډېر حساس سوي
 مهم فکړد وطن دئ لوړ ږغونه خورا ډېر سول
 د افغان کور که خالي دي د اندېښنواو تشویشو سي
 بیا به ورځي د حساب وي تور کارونه خورا ډېر سول
 په انجام د ژوندانه کي نابغه هم لېونی سي
 پوه زیړک عالم پوهېږي چي دردونه خورا ډېر سول
 کاشکي ډېر مو وای لید لي چي سپرلای مو پوښتني

توپیر نسته ډېر په منځ کي پټ رازونه خورا ډېر سول
امانزیه پردېسي ده د وطنه بېگانه یو
حوصله نور هم په کار ده لوی خیالونه خورا ډېر سول

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۱

لمبې

د وصال لمبې په زړه کي پلنډه کېږي
 هوسونه په کوگل کي پورته کېږي
 پر بډن د بېلتون تبې بڼوړېږي
 سوړ زگېروى مې په ځگر کي غوټه کېږي
 شنه باغونه د وطن چي را په ياد کړم
 زړه مې گوره چي هوس يې ورته کېږي
 اخترو کي د وطن بڼه خوشحالي وه
 د افغان د زړو خوښۍ ته هڅه کېږي
 افغاني چرتونه الوزي وطن ته
 اما نزيه اميد سته چي يو څه کېږي

ناروي ۱۰۲۲۰۱۱

کوچی

د کوچیانو په څېمـه کـي بنایسته پېغلـه ولاړه
لاس او پښې یې وه سره کړې نړۍ لښته جگه غاړه
سپین بدن سپین یې غاښونه د سرو شونډو په کاسه کي
داسي برېښي د غاټول غوټۍ چي وي په سحرگه کي
سور بارخو پر ځلېدو سوچي د لمر وړانگه پر راغله
شاه پېری ورتـه عاجزه بـکلـی مـخ تر هر مهاله
بوري سترگي غټي ورځي تـور و بـښـتان یې ځلېدله
جگه پـزه لـورپه ونـه سره سـالو کـي تاوېدلـه
تـصـور راخـځـه ورک سوچي دا څرنگه بـښـکـلا ده
د څښتن قدرت ته گوره په سپین مخ کي بڼه جلاد
افغانی لباس په تن کي پر گنډلي متیکي وي
د سپین زرو پایزبونـه په نکـروزو بـانـدي پښې وې
سپین مړوند کوتک په لاس کي د گاش خواته سوه روانه
وري یې خلاص کړ خپل پـسو ته د باغ لور ته تلل خوشحاله
دې پېولـه سـل پـسـو نه د انـگـورو په باغو کي
هم یې لـږ څه زمـزمـه وه چي به تلله په کوڅو کي
خیال په زړه کي طوفاني و ټول غروري یې افغانی وو
امانزی شاباس پروایي ټول همت یې پښتني وو

ناروي ۲۰ اگست ۲۰۱۰

عبادت

د ژوند سمدسمه لار اختیار پر روانېږه
 څو دې عهد او پیمان وي پر درېږه
 ستا چي عقل او منطق قلب ته تسلیم وي
 دهغه ارزو قبوله پرته رته لېږه
 زړه چي غواړي اطاعت د خپل مالک کړي
 خودسري پکښې کي نسته تر جاريږه
 که په نیت کي څوک صادق وي خپل وطن ته
 داسي خلگ مخ ته کړه تر شا ته کېږه
 چي لایق د عبادت تاته معلوم وي
 امانزیه په خپل توان تر قربانېږه

ناروي ۲۷ اپریل ۲۰۱۰

عالم

که څوک څومره لوی عالم د زمانې سي
چي ملاتړ يې اولس نه وي بي فايدي سي
سرزوري کي ډېر تاوان چا ته رسېږي
بريتوب د ټول اولس په پرگنې سي
که د عدل او انصاف عمل ناستوان وي
امانزيه داسي کار کي هغه خپله بي پردې سي

ناروي ۲۵ اکتوبر ۲۰۱۱

کفن

هره ورځ نوي دامونه دي وطن ته
 زړه کي حاک زړه چلونه وي ميهن ته
 په ظاهري کي د سمبال غوړي وعدي دي
 په باطن کي د سيسي جوړي چمن ته
 اخر څومره درواغ وايي خپل ولس ته
 لوړ طاقت کمزوری سوی يې شکمن ته
 په انجام کي د افغان تاريخ ته ځيرسه
 ټول د پايلي په مقصد يو دي دښمن ته
 فريبکار د خپل هویت څخه څرگند دي
 امانزيه ارمان ځي د دوی کفن ته

ناروي ۱۱۰۷۲۰۱۱

گیله

ژوندون تېر سو خو ار زړگي هيله پرېږده
 ټول دي وليدل په سترگو گيله پرېږده
 څه چي تاپه نيت لرل و خپل وطن ته
 ټول لاهو سول په درياب کي سيمه پرېږده
 بي غوري د خپله لاسه په مرچل کي
 خپل سري وه په په باطن کي هڅه پرېږده
 د نفاق زني پي په برخه د پښتون وي
 په کلو دي وليدل ه دعوه پرېږده
 ترخي شپي به تېرېدلې په تشویش کي
 د سبالپاره نورو سوسه پرېږده

جوړېدلي توطيې د خپل ملګرو
 سترگي سري وې پر چوکۍ چي هغه پرېږده
 کفایت د مشرانو د پرکم زور و
 ګام تروا خله نور ترخه دسيسه پرېږده
 خیانت چي هم ردیف ته ل وګناه ده
 امانزيه وخت سو تېر نور قصه پرېږده

ناروي ۱۰ جنوري ۲۰۱۰

گل او بلبل

په مابین د عاشقانو کښې گیلې وي
 راز او نیاز کي همېشه جوړې پلمې وي
 که د مینې په خپو کي څوک لاهو سي
 هر شېبه د دوی په یاد کي خاطرې وي
 گل گللاب د خپلې مینې نه شا کي دئ
 اندېښنه چي بلبلان بې وسيلې وي
 گل فریاد کړي توري شپې څنگه سبا کړي
 د بلبل زړه کي لیکلې ترانې وي
 گلان ځان سینگاروي چي ژر سهار سي
 بلبل ډوب د عشق په خیال نوي نغمې وي
 د لمر څرک کي گلان ټول په تبسم سي
 بلبل ژاړي گلان خاندي زمزمې وي
 لمر توده لمن پر هر لوري خپره کړي
 زړه د گل او د بلبل کي اندېښنې وي
 په شېبه د وصال دواړه نه مېرې
 دواړه غرق پورته د مینې ولولې وي
 څوک چي سوځي ځان د مینې په لمبو کي
 اما نزیه د دوی مخ کي زلزلې وي

ناروي ۲۳ جولای ۲۰۱۰

صبح

صبح ژر موږ ته را درومه اولس ټوله انتظار دئ
 ټگماران دي په مزو کي بڼه همکار ورته اغیار دئ
 بد بختي ده په وطن کي هره ورځ دردونه زېږي
 غم د چاپه کور کي شين دئ چي و خاوري ته غمخوار دئ
 اوس عجب به زمانه سوه ورورد ورور په چرت کي نه دئ
 مرسته پرېږده ځني تېستې توطئه ده ده روزگار دئ
 څوک فرياد د لوبې کاري ځني مست وي په چرچو کي
 انساني معيار ورک سوي د مذهب څخه بېزار دئ
 پلانونه د بلېنگ دي نور هر څه ورځني ورک سوه
 امانزيه سيل وکړه ضمير نسته دغه کار دئ

کابل ۱۵۰۲۰۱۱

غـمـونـه

هـره شـپه وې مېلمانـه زړه کـي غـمـونـه
 رانـه تنـبـتـي پـه شـبـو لـيـري خـوبـونـه
 حملـې وکـړي پـر د مـاغ بانـدي چـر تـونـه
 هر گـړي مـي خـوار زړـگي پـه رنـخـو وړـې
 د بېلتـون خـپـي دې پور تـه کـنـتـه کـېـري

را پـه يـاد کـړم د و طـن بـنـگـلي کـنـتـونه
 پـه هـر بـاغ هـره باغـچـه کـي يـې گـلـونـه
 پـسـر لـيو کـي د مـشـکـو وې عـطـرونـه
 کاشـکـي خـلـگ هـم بـيـنا پـه رو بـنـايي وای
 د علمـي زده کـړو لـپـاره فرـصـتـي وای

دېـر افسـوس د و طـن غـم پـه زړو کـي نـسـته
 پـر مـخ تلـلي تخـنـيک هـم پـه لاس کـي نـسـته
 هـيـڅ زړه سـوی يـې پـر ولس پـه پام کـي نـسـته
 ځکـه فکـر هـلـتـه دېـر کـوي مـزلونـه
 بـي اختـيـاره مـي د خـيال وې پروا زونـه

غم د هري لوري غغلي د زړه کورت ته
 بې حسابه ور روان وي لکه پورته ته
 چي مېلمه وي مې پوښتنه کوه نورت ته
 هم د شرقه هم د غربه راکوچېږي
 دېر ظالم دي هېڅ يې زړه نه راسوچېږي

دايساف دېر قوتون نه مېلمان نه دي
 مېشسته سوي د تروريېزم په نامه دي
 ټولنه موخه يې څرگنده پښتانه دي
 صداقت نه معلومېږي په گفتار کي
 هره ورځ نوي وعده وي په اظهار کي

په عمل کي دورنگي راته ښکاره سي
 په دوستي کي نژدې خپل هم بېگانه سي
 په صحبت کي تر مطلبه ياران نه سي
 ورته گورم بېخي دېر باندې څو ورېږم
 چي يې وينم هر شېبه زړه کي کړېږم

بې غوري چي مخامخ سي په وروري کي
 چم بازي هم مروج سي په دوستي کي
 بهاني دي تراشل کېږي په ياري کي
 صداقت په زړه کي نسته صرف بيان دي
 دښه کړو درک يې ورک په ټوله توان دي

ټول بڼې ځايه کونښنونه څه لپاره
 اخر ټولنه يـ وروان پـ ريريه لاره
 سپين کفن ته به ورلو پړو بيله سواله
 چي پوه نه سي څوک د مرگ ژوند په سرحد کي
 خپل د نيت نتيجه وينې په لحد کي

فکر نه کړي فيصلې وي بڼې انصافه
 په ژوندون کي پر خپل ځان وي خود کفافه
 معاملـه چي تل کوي نه وي شفافه
 دغه ټولنه سپکاوي ده شرافت ته
 توهين کړي د هر لور نه عدالت ته

په پيسو باندي خوشحاله خپل زړگي کړي
 په نامه د پلار نيکه تل شرمگي کړي
 په ټولنه کښي فاميل ته نام بدي کړي
 سپين سترگي ده هيڅ د خدايه نه بېرې
 سترگي مړې کړي د عالمه نه شرمېرې

هر مجلس کي لوي تسبيح غږي خبري
 په هر بحث کښي د مطلب خوږې اتري
 ځني وخت لا په دروغو پسې غلبي
 دا عجبـه زمانه سـوه امانزيـه
 تاوانونه رسوي خپل کـه پرديـه

غروب

د اسمان پر مخ چي سرې لمبې نڅېرې
تاريکه ورسره مل وي که رڼا
د فلک غروب سور رنګ دئ اختيار کړی
د بڼکلا تصور نه کړي زړه زما
که بڼا یست پسې موجونه د تیارو سي
اما نزيه شپه تېرېږي سسته سبا

د سمیر ۲۲۲۰۱۰

عیان

که ټولني ته عیان سوې په دوه ژبې
 خیر دي غواړه چې ثابت دي خپل هویت کړي
 په دروغو خپل عمل هـیـخ نه پوښـېـږي
 دورنگي به کله پټ تل حقیقت کړي
 که څوک سترگي پوټوي د واقعیت نه
 په باطن کي ځانته جوړ بل مصیبت کړي
 بـه به دا وي چي د پوهي لاره خپل کړي
 په ښا کي به ملت ته مل عزت کړي
 پایلي ټولي بې توښې وي فرېکار ته
 امانزیه لږ دي چرت وهل عادت کړي

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

عندليب

عندليب چي ټوله شپه زړه په هوس وو
 خوار زړگي په انتظار په خپله هوس وو
 سحرگاه د لمر په څرک کي چي گلزار سو
 لېونی د يار په مينی کي بهار سو
 شنه اسمان ته پروازونه ځني کېږي
 سري غوټی دي چي غوږې پلني کېږي
 نامراد هوس نږدې سو حقیقت ته
 عشق رشتینی پر ليدو سو واقعیت ته
 که حاصل کړي راز او نیاز د زړه له کومي
 امانزيه پورته کېږي هله درومي

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

عمر

ژوندون تېر سوډ پر را پاتنه عمر نسته
 زړه زهیر سویم بې توانه سپر نسته
 هره ورځ نوي دردونه را ښکاره وي
 دوا خورمه لاس او پښه را زولانه وي
 بینایي د سترگو ورځ په ورځ کمېږي
 د زړه گي رگونه هره ورځ سستېږي
 هر قسمت د بدن نوي پلمه غواړي
 که نری شمال راځي بهاني غواړي
 د ناوړه مرضونو مور ریزش وي
 سپرې تبې ورسره یان نور لړز وي
 د ځيگر وضع خرابه سي بې حده
 تداوي ته ضرورت سي بې سر حده
 دوانه کوي تاثیر پر مکرروب باندي
 عام او تام په ارامی که لږ خوب کاندي
 په غذا کي لږ پرېه زورت ته ضرور دی
 ماچي کړی تجربه دغه ضرور دی
 که سالم وجود پېرزو دي خپل پرځان وي
 امانزيه د ورزش دوسه تي پر توان وي

ناروي ۰۱ اکتوبر ۲۰۱۱

علم

د علم په رڼا کي څوک پوره نه وي له ځانه
 که هر څومره زده کړه وسي بيا هم لږ يي له گمانه
 يو سپړي ولي مغرور سي چي يو دوي خبري زده کړي
 تحصيل وکړي خپل لپاره ځان او چت بولي له چانه
 توقع له هره ځوانه علم زده کړي خپل تر وسه
 له دانان نه اولس غواړي عمل ډېر سي له توانه
 د غرور بام ته مه خېژه خدمتگار د خپل ملت سه
 تجربې د غه بنودلي مرستي ډېري کړه پرېمانه
 بخيلي پر وروڼو مه کړه مشوره د امانزي ده
 لږ هوس به موقتي وي خوښی نه وي له رښتيا نه

ناروي ۰۸ سپتمبر ۲۰۱۱

عقل

ناکرار زړه مې بېدیا ته په هـوا سو
 عقل نه ورسره ځي په ملگرتیا
 په بڼا یستد اروپا زړه په سودا سو
 فکر نه ورسره کړي ډېره ملتیا
 که بېلتون د خپل وطن سره پخلا سو
 ټول به ځي پریوه لاره په رشتیا
 جوړ احساسه د وطن خدمت که ستاسو
 دنده بولنه واقعې لـه فکره ستا
 امانزیه که دي زړه د غم په خوا سو
 خپل وطن لـره ورځـه خو ځله بیا

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱۱

عدالت

کاشکي داسی یو اصول وای چی سینه په چاکېدلای
 جوړیوښه عادل نظام وای چی اولس ورته تسلیم وای
 کاشکي داسی عدالت وای زما په زړه ښه پوهېدلای
 پورته سوی یو ښه گام وای افغانانو ته معلوم وای
 کاشکي عقل مو تنویر وای رغ هر چا ته رسېدلای
 یا گټلای مو ښه نوم وای د هر چا زړه ته صمیم وای
 کاشکي غم د وطن نه وای نه هیڅوک په خبرېدلای
 نه لوېدلای موږ په دام کي نه یا صاحب د ښه زعمیم وای
 کاشکي نه وای تهمتونه ییاد رواغ نه جوړېدلای
 نه دیو بل چغولی وای نه پراېلم دومره ضخیم وای
 کاشکي ذهن وای روښانه ټول نړی ته ځلېدلای
 یا ډېوه د علم بل وای مخ څرگنده د غلیم وای
 کاشکي نه وای اشغالونه یا اولس نه ژپېدلای
 ټول په خوله او ژبه پوه وای په برخورد کي ښه حلیم وای
 کاشکي زړه عقل ته مل وای پر ښه لاره سره تللای
 ټوله ژوند په اتفاق وای په یوه خوله به تصمیم وای
 کاشکي ټول په یوه فکر یا هر کار ښه سنجېدلای
 ډېر په علم کي انصاف وای جوړ به هر لور ته تنظیم وای
 کاشکي زړه د امانزي وای وطن ښه سمسورېدلای

یا ټول زړونه سپرېدلای لیری غم پوره تعلیم وای

ناروی ۲۲۰۵۲۰۱۱

ظالمان

ظالمان در ترس اند ز اعمال خویش
 گناهان شان بسیار شد ز کمال خویش
 حملیه ور شدند در روز روشن به خانه مردم
 بردند و زدیدند بغیر ز سوال خویش
 خدا ناترسان بریدند گگردن بیچارگان
 سوچ نکردند به فردا ز زوال خویش
 انصاف نبود در ویرانی قصه دارالامان
 همچو خانه های شخصی قبضه شد ز جمال خویش
 ستمگران آخر بشکند امثال بیبیین
 خداوند مددگار بیچارگان ز وصال خویش

۱۰ سپتمبر ۲۰۱۰

طالع

د طالع ستوري ځلېږي کله کله
 پريو چا برابرېږي کله کله
 که مداح ديوناپوه له ځانه جوړ کړي
 بڼه يو چانس به پيدا کړي کله کله
 په يو گروپ کي ځان تنظيم کړه د حزيانو
 لاس پر تاسا باندي تېرېږي کله کله
 ټول منه په پټو سترگو څه چي اورې
 بڼه سړي درنه جوړېږي کله کله
 تجربې راته بڼو دلي په کراتو
 چي تحفې ته کتل کېږي کله کله
 که يو څوک په عقل پخ او يا غيبي وي
 انتقاد يې نه خوښېږي کله کله
 بي موده په توصيف ده لگيا سه
 بيا به هر څه دررسيږي کله کله
 ستا په هڅو که د دوی گټي خوندي وي
 ځکه دوی په تاننازېږي کله کله
 که يو وخت د چا په گټو کي تاوان سي
 نو خپل يار وړ قربانېږي کله کله
 هيڅ معيار د عدالت په منځ کي نه وي
 ټولي هڅي ويچاړېږي کله کله

د نیا ټولنه پر مقصد باندې ولاړه
امانزې ته معلومېږي کله کله

ناروي ۳۰ سپټمبر ۲۰۱۱

شعارونه

نن محتاج ستاد دربار یو
 ستر غنځي پروردگار
 ټول ولس پرېشانه سوی
 ته غمخوړ یې مډدگار
 هر ورځ نوی نواورین دی
 خلک پېردي توبه گار
 د علاج چاره یې نسته
 زړه مې سوي لکه انگاره
 تمنا ستاسې مقام ته
 مرستندوی ته کردگار
 زمزمه یې دي نواش وولتي
 له مله مې را کړه سازگار
 تو طبیې زمونږ ولس ته
 ستړي پېرسو ولسه بېگار
 شعارونه د نفاق دي
 امانزی ترې توبه گار

ناروي ۱۷ اگست ۲۰۱۱

شپول

توره شپه ده نن په تنډره کي قوت دئ
 تاريخکه ده پر سر سپوږمۍ باندي زحمت دئ
 پر بنایسته مخ چي تور شپول دئ غوړېدلی
 پر بشاني ده شاوخوا ته يې محنت دئ
 سپين بدن يې لاله اند د غم خپو کي
 د خلاصون په گردابو کي حرکت دئ
 لوی څښتنه په خپل توان رحم پروکړې
 د سپين مخ په پلوشو کي يې لذت دئ
 زړونه ټول په اندېښنو کي انتظار دي
 د وسواس نارې دي پورته مصيبت دئ
 امانزې چي ورته گوري پر بشان سو
 چيغې پورته الهي قوي قدرت دئ

ناروي ۱۸ اگست ۲۰۱۱

سوله

سوله غواړو پوه وطن کي
 جگړه پلننه پوه لمن کي
 دا بدرنگه جنه گدي ورک سسي
 اتحاد دي جوړ پوه وس سسي
 خپل هیواد به ژر اباد کړو
 پر مخ پورته به سواد کړو
 لاس به نه اوږدوو چا ته
 کچکول نه ایږدو سببا ته
 خپل هیواد به مو سمسور سسي
 را نه ليري به پېغور سسي
 د تعلیم لاره به خپل کړو
 شفقته به یو پر بل کړو
 د ولس دغه ارمه ان دی
 امانزي زړه ته عیانه ان دی

ناروي ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۱

سلام

د اسلام بنګلی رهبري پې پاک رسول له
ته مخکې د خپل امت يې پاک رسول له
اميدوار ستاد د يېدن ټولنه اسلام دئ
په نيوانو کي سردار يې پاک رسول له
امانزې يم ستا مقام ته مې سلام دئ
د اسلام علمبردار يې پاک رسول له

ناروی ۱۰۲۲۰۱۱

سکاره

سـرې سـکروټي پـه سـينه کـي اـيـرې کـېـرې
 تـور سـکاره چـي پـه هـجران کـي ذـرې کـېـرې
 کـه تـازه د اور لمبـې نـه سـي پـه زړه کـي
 بـې پـو کـلـو رنـگ سـپـره هـورې مـرې کـېـرې
 کـه هـجران دـي هـره ورځ پـر زړه مېلمـه سـي
 د افسـوس نـارې بـه چـيـري کـودې کـېـرې
 د حـسـرت نغمـو کـو گـل پـر سـراخيـسـتـي
 ټـول بـدن مـي راتـه سـوځي لمبـې کـېـرې
 امانـزيـه زړه دـي خـوره تـر څـو ژونـدۍ يـې
 و طـن نـسـته پـه هـجـرت کـي دـي شـپـې کـېـرې

ناروي ۲۳ مارچ ۲۰۱۰

سرمایه

څومره ته لاس او گرېبان په فلاکت کي
 هومره زړه دي تسلي کړه په عزت کي
 چاچي کړي بې زحمته بې چرچي دي
 بدبختي يې په نصیب مري په وحشت کي
 خوشحالي په زړه کي ډېره د بې وزلو
 غم لړلي بډايان په واقعیت کي
 دمفت خورو همېش ډېر فخر خرابوي
 خوب يې نسته د خپل ځان په عینیت کي
 امانزیه نېک نامي بڼه سرمایه ده
 افتخاري يې جاويدان په حقیقت کي

ناروي ۱۳ نومبر ۲۰۱۰

ستم

زمـا پرکـور پـردی سـتمه
 رانـه تـه ولـدي خپـل تـغـر کـر پـه
 لاسـدي واخـله زمـوږ د کـوره
 مـوږ رنځـور سـو و سـتاد لـوره
 سـتا عملـدي چي ولسـمي پـه خـور پـري
 زما وروڼـه افغانـان مـي پـه کـر پـري
 يتـيمـان مـي پـه ژپـري
 خـومره پـسر سـو و پـرمونـه
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 زمـوږ گنـاه راتـه بـيان کـر پـه
 نـه مـو کـارد چـا پـه کـاردی
 سـر راپـورتـه کـر پـه یـواري
 پـه هـر کـور کـي سـته بـغاري
 ولسـي ولسـي زمـوږ پـر خـاوري سـتا جـفاده
 ولسـي مـنځ کـي بـي غوغـاده
 ورکـه سـتالـه خـوا و فـاده
 زمـوږ نـه ورکـ پـرتـا بـاوردی
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 مـوږ د خـاوري حـفاظت کـرو
 دغـه زمـوږ لـو و جـبهـه ده
 کـه ژونـدی هـم یـو افغانـوي

ورسره بښه يې وچــدان وي
 وژل کيــږي بــې مرامــه
 نن کمــزوري يــو بــې توانــه
 يــا پــرځان يــو بــې گمانــه
 خپل لــه ځانــه لــږ خبر ســه
 زمــا پرکــور پردی ســتمه
 څه برهــان لــري پــه زړه کــي
 فکــر څه لــه هوســېږي
 خلــگ گــوري وســيلې تــه
 پــه بــد نيت گــوري جگــړې تــه
 تــه بــه وينــې تاوانونــه
 هــم بــه گــوري پرهاړونــه
 ســت بــه مــات وي اندامونــه
 لــږ هوښيار ســه فکــر وکــړه
 زمــا پرکــور پردی ســتمه
 زه د پلار افغــان بچــی يــم
 مــور شــيډې مــات تــه راکــړي
 مــوږ تــه دواړو دي بــودلې
 مــوږ هغــه کړوچــي دوی کــړي
 ســد دي درولــه وســرتــه
 يــو واري وگــوره بهــرتــه
 قــربانــي بــه شــې د شــرتــه
 څه ورکــړه خپــل پرتــه
 زمــا پرکــور پردی ســتمه
 احســات د څو کســانو

ســــپين ســــترگي او بــــې شــــرمي ده
 د مــــلت حــــق وــــوق پــــه زور خــــوري
 خپلــــه هــــم د بــــل د نــــور خــــوري
 انصــــاف هــــيڅ نــــه لــــي د ل کــــېرې
 پــــه غــــوږ نــــه اوږ بــــل د ل کــــېرې
 عــــد ل هــــيڅ نــــه کــــتل کــــېرې
 قــــض او ت خــــو و بــــيڅي نــــسته
 ز مــــا پ ر کــــور پ ر دى ســــتمه
 کــــه تــــه نــــه کــــېرې او کــــه بــــد کــــېرې
 تــــول پــــه تــــا پــــسې حــــساب ســــته
 ســــر د ي کــــنــــسته کــــر ه ګر بــــوان تــــه
 لــــر غــــوږ و نــــيســــه بــــيځان تــــه
 پــــنــــېماني بــــه بــــي فاي دې وي
 د ر پــــسې بــــه غلبلــــې وي
 د هــــر لــــوري بــــه نــــېرې وي
 ا مــــانزى بــــه د ر پــــه يــــاد ســــي
 ز مــــا پ ر کــــور پ ر دى ســــتمه

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

سباوون

بلبلان په چيغه هـ هـ هـ سـ سـ سـ وـ لـ
 شـ شـ شـ سـ هـ سـ وـ پـ وـ پـ هـ سـ مـ وـ نـ کـ کـ یـ
 بـ وـ یـ دـ گـ لـ وـ لـ وـ لـ وـ نـ یـ کـ کـ لـ
 دـ سـ حـ رـ پـ هـ پـ یـ وـ سـ تـ وـ نـ کـ کـ یـ
 گـ لـ گـ لـ اـ بـ چـ یـ عـ طـ رـ پـ اـ شـ یـ
 دـ فـ کـ رـ وـ نـ وـ پـ هـ بـ دـ لـ وـ نـ کـ کـ یـ
 دـ بـ لـ بـ لـ زـ رـ هـ پـ هـ مـ سـ تـ یـ سـ وـ
 مـ طـ رـ بـ اـ نـ سـ وـ لـ پـ هـ جـ نـ وـ نـ کـ کـ یـ
 دـ بـ لـ بـ لـ خـ وـ رـ یـ نـ غـ مـ یـ دـ یـ
 زـ اـ رـ هـ چـ اـ وـ دـ یـ سـ وـ لـ بـ یـ لـ تـ وـ نـ کـ کـ یـ
 اـ مـ اـ نـ زـ یـ هـ بـ هـ یـ یـ وـ اـ وـ رـ هـ
 خـ وـ شـ حـ اـ لـ یـ دـ هـ پـ هـ ژـ وـ نـ دـ وـ نـ کـ کـ یـ

ناروي ۲۰۱۰-۲۰۱۲

ښایست

چي ښایست د خپل وطن وینم په سترگو
 عقل فکر سرگردان وي راته بیا بیا
 لا ماشوم یی د وطن مینه زده کېږي
 هغه خپله نه راغلي تاته بیا بیا
 افغاني بچیان روزلي په زانگو کي
 والدينو ورنښودلي ده ته بیا بیا
 د وطن په محبت کي ځان بندي کړه
 افتخار جاويدا نني وي کله بیا بیا
 د مرگي که ډېر تلوار سي امانزي ته
 چي قسمت ورسره نه وي نسته بیا بیا

ناروي ۲۴ اپريل ۲۰۱۰

سالنگ

د سالنگ درې مې سترگو ته درې بري
د پغمان تپې مې مخته خرگنده بري
کله ولاړ سم مخ پر غرود ناروې کړم
شني درې دي چي لږ مينه په ماته بري
ارغندابه ستا باغونه چي نري نسته
امانزې يې خپل باغچو ته مې زړه کړي

ناروي ۲۲ مارچ ۲۰۱۰

زور

زور په لاس د زورواکانو ټول جهان ته معلومېږي
هر څه ټوله په پیسو دي اولسونه په ځورېږي

یویشتم قرن شروع دئ لوی توپان شرق میانه کي
ډېر مرموزه پلانونه د پردې شا ته سمېږي

سدد عقله دئ وتلی د نسا اهلو پیسه خوړو
بېگانه لمسون یې خوښ دئ خپل وکورت ته دښمنېږي

د پردې توپک په مرسته سترگي پټي ورور وژنه
خپل وطن ویجاړوي دوی هیڅ د خدایه نه بېرېږي

بیخ رینه د انصاف خپري هر ساعت په ټول نړۍ کي
د ځنگله قانون حاکم دئ زور پر حق تل به قبلېږي

مذهبي فتواوي ټوله همنوا د روشنفکر
فیصلې د دواړو گوره د زورواک په گټه کېږي

امید دېر سته چي ماتېږي دا طلسم په نړۍ کي
امانزۍ به وي که نه وي لوی خښتن به په پوهېږي

ناروي ۰۲ سپټمبر ۲۰۱۱

زوال

چي روان منځ پر زوال سې په ژوندون
 ځواني ولاړه خواړي خوشي په ژوندون
 که موږ نه سو پنځوس کاله په حیات کي
 بیا به هیڅکله موږ نه وي په ژوندون
 دلېوه سترگي خو وږي وي له اصله
 قناعت یې نصیب نه سي په ژوندون
 څه توبه په چي دي گټلې په پلموده
 سرلوړي پکښې نه ویني په ژوندون
 که قاضي د خپل عمل په زړه کي اوسي
 ولي ځان دومره ذلیل کړي په ژوندون
 که په سپکه سترگه گوري خپل ضمیر ته
 ستا گټلې به نور وځوري په ژوندون
 که په حرص څوک رسېدلای لوړ منزل ته
 نور به لوړ ټول انسانان سي په ژوندون
 قناعت زړه ته پرده وي امانزيه
 چا چي کړی سرفراز سي په ژوندون

ناروي ۰۴ نومبر ۲۰۱۱

ړوند

سالم فکرت ته په کار ښه قضاوت دئ
 ړندو سترگو ته مشکل په عدالت دئ
 تربگننې پردې پر سر سترگو غوړېدلې
 بینا خلک هم ړانده دغه حالت دئ
 که یو څوک په لوړه کچه هم خونخواروي
 قهرمان یې جوړوي ورتنه عادات دئ
 د الله جواب به څنگه ورکوي څوک
 چا چي کړی بې موره سزاوت دئ
 د شهید لاس به درلو پري تل گرېوان ته
 ستا عمل د دې روښان نه دلالت دئ
 د ملت حقوق چي خوري په څو نفرو
 د اولس پر هیلو ټولنه تجارت دئ
 مرگي حق دئ د حساب ورځ رارسېږي
 د بازخواست مهال هر چا نه په قیامت دئ
 د ستم ناورین یوازې پر پښتون وي
 د دوی ټول حقوق خوړل ورتنه عادات دئ
 د تاریخ سم قضاوت ته منتظر سه
 یا سرکښ ته کړه گرېوان ته نجابت دئ
 امانزیه داسي خلک د زړه سوي دي

که دوی پوه سي خپل و خانتنه اهانت دئ

ناروي ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۱

رنځور

پاکه خدايه دارنځور زړه مې راښه کړې
 د وطن د ښمنان ټول راته پانډه کړې
 عقده گيره خپل وطن ته بلا سوي
 د شپې غله دي لمر خاته ته ملا سوي
 جهانسوز خاوري ايرې ښکلی غزني کړ
 افشار هم لوی کندهار ويجاړ بيخي کړ
 د مغل د کارنامو خبرې پرې پرېږده
 د کابل ميوند جادې ويرانې پرېږده
 د سراج قصرونه کنده او کنډواله سول
 د وطن شتمني خرڅ پر بيگانې سول
 انصاف نسته مړوي دي خپل نسونه
 فخر کاندې چي مردار کړي خپل هېونه
 د پردو د لاس الوته دي گرځېدلې
 خود سړي ده سترگي نه دي شرمېدلې
 نه بېرېږي د قيامت نه لسه سبحانه
 امانزيه دغه ډله سوه پرېمانه

ناروي ۰۸ سپټمبر ۲۰۱۱

رنځ

که غم ستا سره مېلمه سو
 يادې زړه په رنځ اخته سو
 روح کي څه درېښه سو
 فشار ولسي پراوړه سو
 ټول علت وسپړه ځان ته
 اطمینان چي بڼه پوره سو
 یو ځل بیا غورپروکړه
 چي تصمیم دي فیصله سو
 غم رخصت کړه ځني ولاړه
 اوږه سپکه مخ ته بڼه سو
 امانزي وم په غم وکړي
 ټول رخصت زړه ته پرده سو

ناروي ۲۴ جون ۲۰۱۰

رمز

که اگاه سي څوک په رمزد خپل ټولني
 ژر پـــوهېږي اوږدئ بـــل د خپل لمنـــي
 ارزښتونه د وطن مـــو لولپـــه ســـول
 څوک نه غواړي لاس کي لنډ د خپل وژني
 واقعيت د خپلي خاوري بایید درک سي
 هله ځه پر هغه لار د خپل ژمني
 چاچي کړي خپلي خاوري ته خدمت وي
 افتخار يې همپشه د خپل ټولني
 امانزیه که څوک غواړي سرفراز سي
 مخ دي نيسي په تلوار د خپل مرگوني

ناروي ۰۹ اکتوبر ۲۰۱۱

رازونه

لوی څښتنه تاته پټ رازونه دي روښانه
 د مرموزو اندېښنو ټولنه خوبونه دي عياننه
 سپينه ورځ په روښنايي کي ټول خيالونه لېوني سي
 د شپې په تاریکه کي ټول فکرونه سي پښېمانه
 قدرتمنده ډېر نااهله زړونه ته پرلاري سم کړي
 بې رحمي پر اولس ډېره افغان وړونه بې توانه
 هره ورځ قتل او قتل د پوښتني سړي نسته
 ته قاده تواني يې زموږ دردونه کړي اسانه
 صابر بندگان هموره شکر باسي ستاد رحمه
 امانزي درنه راضي يې يم نعمتونه دي پرېمانه

ناروی ۱۱۰۲۰۱۰

د زړه راز

ژوند په منډه منډه غغلي د خزان شپېلۍ ږغېږي
 د لحظو په تېرېدو مې د ارمان کښتۍ ډوبېږي
 ژونده څومره دي تلوار دې بې درماني نه غغلي وړاندې
 لږ فرصت په لاس کي را کړه لږ مهال د خوښۍ کېږي
 زړه څو کله په ټوپو کي خوشحالي تر حده تېره
 یا هم داسي غم نازل وي په سلگۍ سلگۍ ژړېږي
 که لږ ځیر سو تېر زمان ته د انصاف تله وه سپکه
 بې غوري تر حده تېره پېرزویني کمکی کېږي
 بیره نسته د پاک ربه امانزیه سپین سترگي ده
 په رڼو سترگو یې گوره پراولس دي بازی کېږي

ناروي ۱۰ اگست ۲۰۱۱

خطا

که خطا دي وی په زړه کي خپل وطن ته په هوس
 پر غلطه لاره غلغلي نه پوهېږي ته په هوس
 سترگي پټي بي سنجشه که څوک ځي پريوه لاره
 شاه ته لوبې بي خبره چيغې پورته په شرس
 خيانت د خپلي خاوري په انجام کي سرخوړل دي
 چاچي ځان دئ ازمايلي پايلي ورتنه په مگس
 ندامت به دي حتمي وي يو وار غور پرې وکړه
 چاره لږد پنبېمانۍ وي غم يې ډېر سته په غرس
 که څوک ځي پر پردۍ تره پنبېماني ورسره ډېره
 دغه لاري دي څرگنده امانزي ته يوپه لس

ناروی ۲۰۱۲۰۱۰

خاوند

چي څرگند راته په شه او مد مفهـوم دئ
د عزت او د ذلت خاوند معلوم دئ
ټولـه تـگ را تـگ چي ستا په اراده وي
اواز پورته ستا دربار ته د مظلوم دئ
دايمي بقاء چي نه وي په دنيا کي
امانزيه د دې سوال سرحد مبهـوم دئ

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۰

څوک

څوک بخيل وي يا بدنيت ته که ظالم وي
 دوی درې واړه دي بيمار که په عالم وي
 که اخته سوي په مزن مرض وگوره
 هر گري فکري لوېدلې په ماتم وي
 هوښياران دي پرهيزگار د دغه کاره
 امتناع يې په مرض روړده که حاکم وي
 د بنیادي ورځي يې نسته بيماران دي
 ژر دي ځان تداوي کاندې که معلوم وي
 خپل د زړه وينې به خوري دوی امانزيه
 څوک چي نه کړي دغه کار يوبنه هاتم وي

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۰

حق

که د زور قدرت تل پاته بریالی وای
اوس به ټول جهان کي یو شخص زمريالی وای
حق غالب پر بي غورانو و قضاوت دئ
که حق نه وای اشغالگر به بریالی وای
هرې پرې کي ډېر ظالم ستمگران وه
امانزيه جوړ پر ابلم که زورواکي وای

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

خراغ

بل خراغ په لاس کي واخلمه د سواد رڼا خپره کړه
تاریکي له منځه یوسه هر ځای بله ستاډ پوه کړه
څه مکتب ته ور روان سه د تعلیم مشعل لگېږي
په رڼایي ځان تنویر کړه علم خپل بیا وسیله کړه
خپل وطن که ابادېږي صرف د علم په رڼا کي
امانزیه علم بڼه دی تل د هر چا مشوره کړه

ناروي ۲۱ اگست ۲۰۱۱

جوهر

ټولنه ژوند د کار جوهر انسان ته را
 په روزگار کي ورسره سهو خطا
 که دوران د ژوندانه فارغ غم وای
 څوک به هیڅ نه پوهېدای په خوښه ستا
 تجربه ډي چي موږ سم مخ ته روان یو
 په کمبود یې پراېلم جوړ پر هره خوا
 که ډي پوهه د مطلبو ب هدف پر لاروي
 په وار واری یې تجربه که په ملتیا
 که د علم روښنایي ورسره مل سي
 امانزیه کار پخپلې پرې په رشیتیا

ناروي ۲۴ می ۲۰۱۰

جمال

شکر کا بہ صنعت گردی مہربان دئی
حکے ہر انسان جمال تہہ دی حیران دئی
د بنایست رنہا دی شپہ دی زخمی کی کپری
پہ زوال کی دی جہان بیخشی ویران دئی
انس او جن ستا پہ دیدن ہیخ نہ مپری
امانزی نن پلوشو تہہ دی عریان دئی

ناروی ۰۸۱۴ ۲۰۱۰

توان

پاکه خدایه لوړ عظمت دي ستا په توان کي
ډېره لو مهرباني ده ستا په شان کي
بې له شکه ته مالک یې د پټ زړونو
رنځور زړه ته مېداواپه یوه ان کي
امانزی شکر گزار ستا د احسان یم
د شکران طاقت نه وینم خپل په ځان کي

ناروي ۲۷ جولای ۲۰۱۰

تقدیر

زړه مې بند دئ په گروي کي ستا په مينه
 شريانونه پکښي وچ سول هم سره وينه
 د برتيره خنجر بنځ سوي زموږ په زړه کي
 افتخار د تلول اولس به ماتوينه
 که احوال زما پوښتي زړه به دي سوځي
 د وطن غم جوړ ماتم دئ چي راځينه
 دنړۍ څارگري ډلي بنځر په بنځر دي
 په ماين کي هر څه زموږ ويجاړوينه
 مرگي حق دئ چي قسمت وي پوره سوي
 امانزيه په تقدیر کي هر څه وينه

ناروي ۲۰ اکتوبر ۲۰۱۰

تشبث

عقل فکړ خغلي تشبث پر هر هره خوا کړي
 هدف ورته څرگند وي چي خوشحاله په پاچا کړي
 کله رنځ او مشقت په مخه ورسوي
 ييا ژور ژور منځ زل د لاري بيا کړي
 په ژوندون کي به د هر مرام خوندي گوري
 کرځي خوښ کله نا خوښ چي څه پيدا کړي
 گردابونه پورته کښته وي په مخکي
 هدف يو چي تاريخ ژوند څنگه رڼا کړي
 بڼه چانسونه په ژوندون کي بيخي لږ وي
 خوشبخت څوک دئ امانزيه چي ملتيا کړي

ناروي ۲۰ جون ۲۰۱۱

تسکین

د زړگي فرياد او چټ سړو د تسکين چاره يې نسته
 تر خپې شپې اوږدې بې حده د تمکين چاره يې نسته
 شپه او ورځ په غوږو او رم لوی خبري دي ووالي
 د عمل اثر کمبود دی د دوربين چاره يې نسته
 د فکرو نظر خواهي ده قياسي پېش بيني ډېره
 انتقاد خورا ډېر سوی د تضمين چاره يې نسته
 ځيني ناستوي خاوري پاشي مخامخ پررونه وسترگو
 درواغونه ډېر جوړېږي د کمين چاره يې نسته
 کوبنېونه خورا ډېر دي هدف ټول پر مادياتو
 امان نزی ورته حيران دی د خورجين چاره يې نسته

ناروی ۲۰۲۲.۰۶

تجلا

ستاد ژيړم مخ تجلا چي رابښکاره سي
تغیر ټول د توري شپې بيا زولانه سي
باغوان زړونه هڅوي د کار و لورت ته
بلبلان شبنم ته زړه جار مستانه سي
هرې لورت ته نوی ترنگ نوی نڅاوي
امانزيه زړه کښاند ييا پروانه سي

ناروي ۲۰۲۰/۱۱

تاوان

ژبه لال کړه چي د زړه نه په هوا سي
عقل گوره همېشه يې په سلا سي
ظاهري خبري هيڅوک نه مني ستا
بڼه به دا وي چي عمل په تجلا سي
دوه مخي تل په تاوان وي امانزيه
څوک چي کړي دغه عمل خپله رسوا سي

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۰

پیوستون

که د زړه لسه تلنه پوه سې په ارمان زما
 ارمـانجن دي پیوستون ته شهیدان زما
 چي مـي واورې اندېښنې د زړه لسه بېخه
 دیورنډ خط نه مني په ټوله توان زما
 بلوڅان او پښتانه دي سره وروڼه
 لاس به ورکړي لسه ښه نیته افغانان زما
 مناسـب فرصت په لاس موږ ته راغلی
 په غیرت کي دي بـاتوره توریالیان زما
 پښتنو اواز راوباسـی په نېغه
 اولسـونه به یو ځای سي په گمان زما
 حق رسـېږي خپل حقـدار ته امانزیه
 جنگ چي ورک سي سمسور کړه افغانستان زما

ناروي ۲۹ اگست ۲۰۱۱

بیان

پاکه خدایه ډېر ممنون ستاد احسان یم
په روښانه زه گویا ستاد بیان یم
خومره هیلې چې زمایې په ژوندون کي
تر حد تېره رسېدلې په سمون کي
امانزی شکر گزار یم ستا له مهره
توبه گاره په کرات یم ستا له قهره

ناروي ۰۲ نومبر ۲۰۱۱

بلبلان

د شپې پروت وم په خيالو کي چي سهار سو
زور تر غوږونو سر کي چونه سار سو
د سرود نغمې سوي پورته د بلبل سو
ترانې وې په مسرتي کي چي به سار سو

څوک ژړا کړي د بېلتون څخه نالېري
څوک غمگين وي خپل د مينې نه جارېري
پاس او تیت وي پروازونه په گلشن کي
زړونه ډېر په واويلا نه کرارېري

لېونیان د عشق خبر نه وي لاه ځانه
چي یخني سوي د خاتول زړه پرېشانه
زمزمې د بلبلانو سوسي کي
داسي برېښي زړونه ډک وي لاه فغانه

يو چي ډېر په زړه بېتاب وي لېونی سوي
بل د مينې په ارمان کي سپلنی سوي
څوک مخ ونيسي بېديا ته غلې غرو ته
يارنځور په زړه زخمي ځني زگړوی سوي

که د حال پوښتنه وسایي د خوارانو
زخمی زړونه وي ناراض د دښمنانو
امانزیه که خبردوی د حال سایی
خپل سرونه ټکوي د بې غورانو

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۰

بدایي

نه خانې نه بدایي کړم
 مسافر خومره خواړي کړم
 نه په فکړد قصرو يم
 خه لرم پر پرېښيدو يم
 لوی څښتن ته عاجزي کړم
 سيم او زړ نه جدایي کړم
 زه ممنون يې د پرېزو يم
 احسان مندد و سويلو يم
 ژوند کي ډېره خوشحالي کړم
 امنږي يې بڼا وړي کړم
 د بڼه ژوند په تېرېدو يم
 چيري خوښ هلته په شپو يم

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۱

باور

تـــول بـــاور د اولـــس ولاړی
اعتمـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ورور پـــر ورور بـــې اعتـــباره
اعتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ســـتره لوبـــه شـــروع ســـوې
سم جـــهـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ویرانـــي تـــه ډـــېر تـــلاښ دئ
خو صـــياد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

دښـــمنان پـــه نـــوې بڼـــه
انتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

کوښښـــونه د نفـــاق دې
يو شـــداد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

امـــانزیه دا څـــه حال دئ
چـــي رشـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

نا روي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

اوبنکي

ستا پرم مخ اوبنکي به پري
 لوند گرېوان دي معلوم پري
 په طبيعت خراب خراب سوم
 پر زړگي کباب کباب سوم
 په ليد و تـراب تـراب سوم
 چي بغاري پورته کـه پري

د غريب سوي نـاري دي
 د ظلمونو سلسلې دي
 خپرې سوي تـاريکې دي
 ورځ په ورځ چغې جگ پري

د افغان بچي ته گوره
 درېدنه گوربه گوره
 غريبان سول بې له کوره
 يو په بل باندي خـور پري

ورته گورم په عذاب سوم
 په زغملو کي کرياب سوم

لور احساس ورتنه نواب سوم
زړه مومي وسوځي ويلې پري

دېر بېرحمه ظالم ان دي
لښخ بښي وزلبي یتیم ان دي
گیر پیه جنګ کي افغانان دي
هر ګړی ویني تي تویې پري

لامرګ ژوبله سوله سخته
لږ فرصت لرو لکه وخته
وضع دېره سوله کرخته
امانزی بېخي ژړې پري

ناروي ۰۲ سپټمبر ۲۰۱۱

امانت

د نیکونو په وصیت کي امانت موږ ته راپاته
 خپل د خاوري حفاظت کي رسالت موږ ته راپاته
 هېڅ دلیل ورسره نسته حقیقت موږ ته راپاته
 د انصاف په ترازو کي عدالت موږ ته راپاته
 د باتورو اتلانو بڼه فطرت موږ ته راپاته

فکرو کړه چي پلرونو بڼه پیغام موږ ته لیکلی
 وطنپالو مشرانو یو پیام موږ ته لېږلی
 خپله خاوره امانت ده دوی سلام موږ ته ویلی
 خپل په وینو به یې ساتو خپل غلیم موږ ته تر ټلی
 ککړی دي خاوري سوي موږ بچيان ورتنه روزلي

شهیدان په هدیرو کي یو ارمان لري و تاته
 یتیمان په ژړا ژاري یو بیان لري و تاته
 د کونډو و او یو لاده چي گریان لري و تاته
 د سرتورو میندو زړونه یو توپان لري و تاته
 ملالی خویندي و گوره تور زلفان لري و تاته

پر ځواني دي برکت سه د وطن په هیلو پوه سه
 پر خپل پښو دي ودرېږه د اولس په گیلو پوه سه
 خپل تاریخ ته افتخار یې د میهن په ارزو پوه سه
 شملې جگې د غازیانو د شهید په وینو پوه سه
 امانزی په تانازېږي زما د زړه په رمزو پوه سه

ناروی ۱۴۱۰.۲۰.۱۰

افغان

د افغان فکرو ويجاړېدئ هر هره ورځ ډېر وژل کېږي
لوی لوی ساندې او بغاري هېڅ غوږ نه پر نیول کېږي
ارمان ډکي سینې سوځي هېڅ ملهم په کور کې نسته
یو روښان نوښت پکار چې نن حتمي باور پر کتل کېږي
د نفاق په سرو لمبو کې زړونه چاودي له غمون نه
کار پوهان به په اگاه دي زموږ چمن ډېر سوځل کېږي
پښتو بې پرې ډوبېږي دا وینا د جهاني ده
که څوک پوه په دې مفهوم سي بیا وحدت پر منل کېږي
زه شاعر مسلکي نه یم اولسي اندېښنې ډېرې مې په زړه کې
چې پر زړه غمون نه ټول سي سوی درد پر کوگل کېږي
زورور خيالونه گوره هر گړې غلغلي وطن ته
امانزی ورسره مل دئ که تصمیم د اتحاد پر مشعل کېږي

ناروي ۵۰۲۲۰۱

ارمان

د چا په پرارمان په زړه کي چي پيسې څنگه پيدا کړي
 کوښښونه تر حد تېرسي واسطې څنگه په خوا کړي
 ناشولته ځغاسټي په بري چي مرام ته ورسېږي
 په برتلانې په ژوندانه کي د هدف لاره روا کړي
 د عزت په غم کي نه وي خپل ابرو ورځني ورکه
 ټول چرتونه د ډالرو شپه او ورځ څنگه سبا کړي
 د موزي غونډي ټولېږي په غازي باندي برباد سي
 لاس او مخ دواړه په توروي هم يې قبر ته بدوا کړي
 نازولي اولادونه په پرديو غوښتو چاق سي
 تربيه ورڅخه ورکه فکر ټول مصروف په غلا کړي
 دغه نر لېوني گوره خپل پر ځان يې څه پېرزوي
 هدايت دې په نصيب سي امانزي ورته دعا کړي

ناروي ۵ سېپتمبر ۲۰۱۱

ورک پسرلی

پاکه خدايه پسرلی ولاړی نورورک سو
 خوښي نسته ملک موټول له ترورېک سو
 بلا توره نازل سوي زمونږ پر مېنه
 قانون نسته زور پر هر لوري ټوپک سو
 ډېر بي علمه په پيسو رانيول کېږي
 اوس د ټول اولس لپاره زور کوتک سو
 د وطن مينه که خرڅه په ډالرسو
 فرمانداره دېنمن زموږ د سرچنگک سو
 ټول پټي يې راسپېره کړل غټو مېړو
 امانزي ته ملامت د کور موږک سو

ناروي ۲۰۱۱/۱۱/۱۲

هلوونه

تر هلو مې درد وتلی په فرياد سوم
 زړه مې سوځي طاقت ختم زه برباد سوم
 د وسواس نارې مې پورته تر اسمانه
 خپرې سوي هري خوا ته تر جهان نه
 لاره ورکړه مخ به نيسم کمې خوا ته
 لوی څښتن ته مې لاس پورته سې دعاه ته
 که شعاع د لمړي مرموړ لږ وځلېږي
 د پردې ستم تورتېم به لږ کمېږي
 بياروان به سې د سولي کاروانونه
 اما نزيه ورک به ټول سې پرهرونه

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

مرغی

ســوه تودوځه مرغی پورته کښته کېږي
 فريادونه يې د زړه لــه تلــه خپــري
 ســره گرمي ده ځالگۍ په اور کي سوځي
 خپل بچي به مې ساتمه که مړه کېږي
 په چمن کي بېگانه راته په څاردي
 که ورکښته سم بچيان مې محووه کېږي
 دغه لــونړۍ کي زه يم په تنگسه کي
 که زه ځمکه څوار بچي مې نه زړه کېږي
 نن دا ټول جهان و ماته کوچنی ښکاري
 چي ظالم وي روح په خپله خفه کېږي
 په ژوندون کي جوړ پړاېلم وي د پرديو
 بېغوري پر هري لوري امانزی ښه په پوهېږي

ناروي ۲۸ دسمبر ۲۰۱۰

مخ پر غرو

په کور کي غم راته ولاړ دئ مخ پر غرو به ځمه
حوصله نسته د ژړا مخ پر دښتو به ځمه

اوس د ټوپک موسم زاید ژبه قلم کړه توره
نن د چارې لاره یوه مخ پر پښتو به ځمه

څو مړه بې رحمه ظالمان دي سرزوري چلوي
د بې انصافه فیصلو مخ پر غمو به ځمه

څوک نابینا پلنډه په شاد گڼا هونو گرځي
تا چي ورک کړی دئ ضمیر مخ پر مرگوبه ځمه

په مرگ که غم راټولېدلای د پښتون په کور کي
قاتله تا کړم اوس مجبور مخ پر دردو به ځمه

ته د خیالو په تال کي ناست ځانته کشمیر جوړوي
زه د رنځونو لېونی مخ پر دردو به ځمه

کله چي خپل اعمال تلود جبرائیل په تله
زه امانزی په ډاډه زړه مخ پر قبرو به ځمه

ناروي ۱۵ دسمبر ۲۰۱۱

متولي

که خپل ځان متولي د بڼه محراب کړې
 په ظاهره بڼه یو څو کسه غیاب کړې
 که په نیت کي صداقت نه وي خاوند ته
 کوښښونه دي باطل دي که حساب کړې
 علم زده کړه مخته لاره کړه روښانه
 هر مشکل به په اسانه بڼه جواب کړې
 په خپل توان سره د پوهې څراغ بل کړه
 ټول اذهان تنویره که بڼه ثواب کړې
 چي بیا طن او زړه د تورو خیرو ډک وي
 امانزیه دوی مختوړي په وهاب کړې

ناروي ۲۷ اگست ۲۰۱۱

کمال

د انسان ارزښت د علم په کمال کي
 بې کماله خلک نه وي په جمال کي
 که غنچې غنچې د گل و درخې پرې
 خونډوروي د عطرونو په سمبال کي
 د اسمان پر مخ تیاره خپره خپره سي
 خو بنایست یې وي د ستورو په مهال کي
 سپوږمۍ بڼکلي د فلک پر مخ ځلې پرې
 نذیر نسته سپین بدن یې په مثال کي
 که انسان تنویر د علم په رڼا وي
 چي لازم تجارب نه وي په زوال کي
 خوشبختي نغبتې د علم په زانگو کي
 امانزیه که څوک کښېني سم په تال کي

ناروي ۲۸ نومبر ۲۰۱۱

گلان

په گلانو کې سورتاج شېبي نوري دئ
 په هغو کې بیا صد برگه یې اصلي دئ
 ډېري بڼه کلي رنگارنگ شېبي کرمه
 ورتنه کښېنم چي مزي مازديگري دئ
 د کوهک گلان مې سترگو ته درېري
 په هر باغ هره باغچه کښي يې بېلگي دي
 زما د پلار بڼا یسته باغونه او باغچې وې
 توتیه سوي هغه ټول په بې غوري دي
 محمد حسن او محمد عثمان یې ډېر شوقي وه
 شهیدان سوه امانزیه خدای بخښلی جنتي دئ

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

گروم

گروم مې سېرې پرېسولې په دردو سو
 ټول حواس مې کوچېدلې په غم سو سو
 د وطن په اندېښنو مې زړه اړه دي
 سترېنا مار زما پر مینه په نغمه سو سو
 د حسرت او ښکې بهېرې پر سینه مې
 تور ماتم زما مېلمه په اوسېدو سو سو
 بیا ډېره مینه درو مې خاموشي ته
 تاریکه کي زموږ اړمان په ورکېدو سو سو
 پر تاوډه نغري مې بیا ژمی بیدېرې
 د سسکرو ټو زور وتلی په سسکرو سو سو
 که عقلونه دهستی خواته توجیح کړو
 څه په کار چې ده د فېد په رسېدو سو سو
 د شپونکي شپې به کله تر غوږو سې
 سره لعلونه د مراد که په لیدو سو سو
 د هوس په ملغلرو کي خیال گرځي
 اړمانجن زړگی مې بیا په چغېدو سو سو
 تمنا مې نن د نیاز خاوند ته کېرې
 امانزی چې په وار وار په سجدو سو سو

ناروي ۰۲ دسمبر ۲۰۱۱

غلبلي

چينغي پورته گنگو سه ده هنگامې د پسر لې سوي
 ازانگې دي د بلبلو شور ماشور شپې د خوښۍ سوي
 نذرانه د مينې وېشي غډليپ په جگړو غرو کي
 غواړي زړونه تسلي کړي تېري شپې د خواشينۍ سوي
 د ټکلا ټکلايست پرونو خپل د پانو په زينت کي
 هر طرف نغمې د مينې سلسلې د خوشحالي سوي
 د گلونو په جمال کي د ټکلايست کمال په کار دي
 سرې غوټې د گلوتوله د سپوږمۍ په سلامۍ سوي
 کاروانونه د بلبلو وتونم د سهار غواړي
 ښه هوا د پسرلي ده هېر غميزي د ياري سوي

ناروي ۵ د سمبر ۲۰۱۱

صفا

لوی څښتنه د پښتون زړونو نه صفا کړې
 د یووالي انگېزه ورتنه پیداکړې
 څوک اسماندی په تش لاس برغزی وایي
 څوک رانده دي پراولس هغه بینا کړې
 همدفونه او نیتونه بدل سوي
 تاریکي راته روښانه ته مولا کړې
 په پاک نیت به پر ټاکلي لاري درومو
 د مطلب منزل ته لار مو په سلا کړې
 د سر زور وکینه ورو عقول پرېوولې
 د وحدت په موخه موږ سره پخلا کړې
 بسته ډېري ویني توی سولې بې ځایه
 د مرگ ژوبلې انگیزې ښه هویدا کړې
 د گروپي گټو ناکامه تجربه ده ده
 افغانی هیلې ژوندی اولس ته بیا کړې
 لا تر څو به سوځو و خپل مکتبونه
 د ظلمت توري تیارې راته رنجا کړې
 هغه څوک چي د وحشت پر نیلي سپوروي
 په رحمت او هدایت یې زړه ځلا کړې
 په تاریخ کي تل تشویش راسره مل وو
 د پردو یرغل ناکامه راته بیا کړې

امانزی چي تل محتاج دئ ستاد مھر
دبـمـنـان ز مـوړ د و طـن ټولـه ر سـو ا کـړې

ناروي ۲۰ نومبر ۲۰۱۱

ډېوه

زما د ژوند غوټۍ چي ماته غوړېدلې
 ډېوه راته رنځه سوې پېه بېکاره بڼه ځلېدلې
 کله لار چي انتخواب سي پکښې وي لورې ژوري
 ورسره به وه بڼه زېري يا اغزي به پاشېدلې
 کله هيلې نيامرادي د درياب خپو اخيستې
 يو وار نه وپه خو ورو پر ساحل به جنگېدلې
 کله مات به سول بڼه خونه د خپو په توپانو کي
 يا به بڼه فرصت پيدا سو سړې غوټۍ به خنډېدلې
 کله داسي تصور وچي مېوې پر پخېدو سوې
 د څښتن احسان بډار وچي مننه به کېدلې
 کله تن دي په تقدیر کرکه امانزيه ورته گوره
 ارمانونه پوره کېږي که نصیب وي له ازله

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

ډېر عمر

يو سړی سو په زاريو خدای تعالی ته
هيله مند سو د اوږد ژوند څښتن تعالی ته
مهربان سو پر خالق چي مراد دي وايي
ده مخ ته د سيب ونې وي له ورايه
دی یوې ونې ته گوري په گفتار سو
لاس يې پورته په دعا او په اظهار سو
عمر غواړم د دې ونې د برگونو
پانې ډېرې څرېدلې تر زرگونو
ورته راغله ملايکه په جواب کي
امکان نسته په زړو کاله په جواب کي

يو ځل بيا دي په اظهار د خپل سوال سو
د منو په اندازه ورته په خيال سو
منې ډېرې ترسوو په څرېدلې
جواب راغلی د امکان نه ده وتلې
دی په فکر او زاريو په دعا سو
الله را کړی څومره ستاسي په مرضا سو
ملايکو ورته وويل سړي ته
د الله فرمان دي ټول ته واوره بيخي ته

څومره ستا دي ډېر ملگري په ژوندون کي
 د سړي پر سړيو کال تاته افزون کي
 دى راځي سو سو لول قبوله پېرزوينه
 سولگياد خپل ملگرو په شمېر نه
 شپه او ورځ په چرت کي ډوب سو د يارانو
 واقعيت کي دى فغاړغ د قريبانو
 چي هر څومره ده تللې وکړلې ته توانه
 پيدا نه شو هېڅ ملگري له رشتيا نه
 امانزېده د سړي زړه پېرته ژړا سو
 د کلو خواري عبث په واويلا سو

ناروي ۰۸ نومبر ۲۰۱۱

د مینې هوسی

زما د مینې هوسی مخ پر بیابان سوه
 د ظلمو د چنگه خلاصه همزمان سوه
 په خپل کور کي جوړ ستم سود بې رحمو
 ناچارې وه ترک د مینې په خفګان سوه
 د نا اهلو منځ کي ژوند څومره مشکلي وي
 د پردیو په وحشت کي خلک حیران سوه
 که منطق او استدلال ته زور توپیک وي
 په کابل کي ډېر بې وزلي ترې قربان سوه
 لوی مالګه روزي رسنان د هر بنډه دئ
 امانزیه په توکل کي ټول عیان سوه

ناروي ۲۹ جنوري ۲۰۱۱

د صبر کاسه

توان مـي نـسـتـه حـو صـلـې کـمـزـوړي کـېـږـي
 اوس د صبر کاسه تشه تشه لا تشه پېږي
 اوس پـه وـهـږـم چـي خـوانـي د قـد رـوړـو
 رانـسـه وـلـاړـه بـيـر تـسـه کـلـسـه رـا سـتـنـږي
 خـه چـي هـيـلـي د خـوانـي وې هـغـه سـولـې نـا مـرـادـي
 هـد فـي و و چـي سـبـا بـه د و طـن چـاړي سـمـږي
 کـه وـيـجـاړـه خـيـال مـصـر و ف پـر بـه و د و
 پـه نـا وړه عـمـلـونـو پـنـځـمـانـي پـه زړه کـي لـوړي
 خـو شـبـخـتـي بـه پـه نـصـيـب د هـغـه چـا سـي اـمـانـزـيـه
 چـي هـو نـيـاړـي هـم نـشـيـنـه پـه بـغـل کـي و د رـږي

ناروي ۱۳ د سمبر ۲۰۱۰

خبري

زما نه واوره په خبرو نه شل کېږي
 په انجام کي حقيقت تل څرگندېږي
 روس به ډېر ډېر جگړو پلټنې مونږ ته
 ورسره به وه افغان ته مل د امو نه
 امريکا اوس جوړوي کنفرانسونه
 هره ورځ وي راتنه شنه نوي دردونه
 که دوی غواړي د ناسو زخم پيدا کړي
 په رشيتيا دي د افغان سره ملتيا کړي
 په دې کار کي درې اصوله ضروري دي
 د اردو سيمبالول ورتنه حتمي دي
 گومارل د اهل کار چي وي په کار کي
 د سپلين بنه تماميږي په روزگار کي
 ماشيني کادرونه ته ټول بې تجربه دي
 صرف خبري وررسېږي بې فايده دي
 په مديران دي حلېږي پراېلمون نه
 په رشيتيا که پروولس لري خيالونه
 تجربې چي د تهداب په پخې نه وي
 سرد نوي زده کول يې ترخې بنه وي
 که هر څومره څوک سرزوره سي په کار کي
 چي انصاف پکښې کي نه وي ځان به خوار کي

سرد وخت دئ پر چارې بڼه غور وکړئ
بې تصمیمه پښېماني هم بڼه غور وکړئ
په دقت که له څه څیر سودې سوالو ته
اماننزی فکر کوي دې مشورو ته

ناروي ۲۰۱۱ د سمبر ۲۰

جام

د شپې په نیمایي کښي مي مېلمه د میو جام سو
د نشې په خوب بیده مي هغه سرو گلوت ته پام سو

په احساس کي د سرو وینو حرارت پکښي څرگند وو
زړه مي پوه سو واقعیت کي چي د میني پکښي پند وو

لېونی هوس مي ځیرد بادامي سترگو پر لور سو
ما چي هغه لمسولې خوار زړگي راته پر شور سو

شېلا سترگي ښکارېدې په تور کي بوري
بې اختیاره کشېدل د زړه رینښې پر هري لوري

په ځیگر کښي مي تودوخه نابره توفاني سوه
د احساس په لېوښتوب کښي بیهوشي هیجاني سوه

سترگي پتې خورې میني په زانگو کي زنگولم
خدای شاهد دی چي احساس مي په باغو کي گرځولم

چي د بخت نیلی دي مل وي امانزيه

په خوښيو کي خوند تل وي لپونيه

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۱

تنور

د اور په تناره کې مو وطن کباب کباب سو
 تور لویګي یې پورته کېږي په پرهار بېتاب بېتاب سو
 د خزان یخني چي راغله پر گلونو د وطن زما
 مرغان هم سول بی وطنه پر مېلمه عذاب عذاب سو
 د ګرګین په شان یرغل پر خاوري جوړ دئ
 اندېښنو ته مې د سوال جواب جواب سو
 بیدار اوسئ افغانانو خپل چمن ته
 د فریب نوی شعار راته بباب بباب سو
 د افغان پر هره پوله ننداره سوه د پردیو
 غم پر لیڅه امانزیه د خونې کریاب کریاب سو

ناروي ۱۰ نومبر ۲۰۱۱

ترسهاره

ستاد مینې په زانگو کي زنگېدلې ترسهاره
تور ماتم زړه کي مېلمه وکړېدلې ترسهاره
د ناورین تېو زهیر په ټوله توان کړم
دردونه بې علاجې وینېدلې ترسهاره
د وطن کلو کوڅو کي دېمنان ګرځي پرېمانه
امانزې په شواخون کي زورېدلې ترسهاره

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۱

پسرلی

نه یې ویښم پسرلی څنگه غوړېږي
 د گلونو مېلمستون څنگه جوړېږي
 بلبلان تازه په جوش د ساز او از سې
 ناخبره سپینه ورځ ورتنه شپه کېږي
 لالهانده پر سپرو ونو مېلمه سې
 د نغمو لپاره خوله هېڅ نه ښوړېږي
 پر راغبرگ سې د خزان ساړه بادونه
 سره او ژي پر رنګونو څر څنگه ور کېږي
 ژمي راسې د گلونو و تېغرتول کېږي
 ټول سپیره سې امانزیه حوصله ورتنه تنګېږي

ناروي ۲۰۱۷/۱۲/۱۱

اشعار

د اشعارو په ليکلو مومي د خپل زړه تسلي کړم
 په ناپايه سمندر کي توکل په تعالي کړم
 که پر زړه سيي يو الهام د خو خبرو
 ټول حواس ورتنه بېگار د هلو ځلو
 خوار زړگي ممي ناتوانه د هجران په اور سوځېږي
 بېچاره اولس ته گوره چي ټول کور په کور ځوړېږي
 تورد ظلم غوړېدلی نن زموږ پر خاوري باندي
 د وحشت سفر شروع دئ سو مرگي زموږ پر لاري
 پريوه شعر راټول سي نابلي ډېر گرومونه
 امانزيه بڼه فرصت دئ قلم واخسته هېر غمونه

ناروي ۱۷ سپتمبر ۲۰۱۰

د ارغنداب رود ته

زما د زړه تسلي کېږي چې دې گورم
خاطرې را پسه يادېږي چې دې گورم
د خوښۍ نه زړه رپېږي چې دې گورم

بنکلا جوړه د کوهک د غره پرسروي
د اوبو مستي خپې دې سر پرسروي
خيال مې ستانه نه بېلېږي چې دې گورم

ستا پر غاړه مجلسونه او قصې وي
پسرلي به ستا پر څنډو و غرغړې وي
خل پر تا باندي چلېږي چې دې گورم

نفس تنگ سم مخ نيولی ستا پر خوا کړم
تا ته راسم تنفس بنکلي هوا کړم
غم مې ليري رانه کېږي چې دې گورم

شنه گلان دي شنه اوبه دي لمر کي برېښي
تک شين مخ دي د هنداري غوندي برېښي

زړه په تـا بانـدي خوښـېږي چـي دـي گـورم

په تـا بـنـاد ډکـي وـلـې لـيـري کـنـتـونـه
سـتـا پـر غـاړه شـنـې باغـچـې شـيـنـکـي باغـونـه
رنځـور فـکـر ارامـېږي چـي دـي گـورم

تولـه عـمـر سـتـا پـر غـاړه شـنـه کـنـتـونـه
شـپـه او وړخ و هـي درانـه درانـه مـز لـونـه
هـر وچ حـلـق پـه تـا او بـېـږي چـي دـي گـورم

د شـمـلې غـمـيـان پـه خـا ورو کـي پتـېـږي
د وياړ شـنـختـي دـي نـور ورو کـي شـوې نړېـږي
د اولـس او بـنـکـي بـېـږي چـي دـي گـورم

لو بـه سـو له ډېر مـشـهور د بـازيگـرو
مـعـامـلې دـي پـه پـيـخـه ر د يرغلگـرو
پـر ځيگـر او بـنـکـي تـو وېـږي چـي دـي گـورم

لـو بـي تـبـي کړو لـی يـم بـي تـوانـه
رـاتـه جـوړ سـول جـنـجـالونـه ډېر بـي شـانـه
تـول افـغـان پـکـنـي کړېـږي چـي دـي گـورم

خومره علم مخکي درومي په نړۍ کي
انسانان چي ژوند کوي په خوش بختۍ کي
هومره حرص د دوی ډېرېږي چي دي گورم

لوی خالق ه اراده مو په نصیب کړې
د وطن مینه غښتلې ته حبیب کړې
امانزۍ په امید کړې چي دي گورم

ناروي ۰۴ دسمبر ۲۰۱۱

د چرخي پله زندان

د چرخي پله پله په زندان کي
 شاوخوا جگ دېوالونه
 په دې پورته سوي
 شپه او ورځ موندلې یوه یوه
 سختې شپې موندلې یوه یوه
 دېر اوږده لوی بارکونه
 پکښې جوړه لوی وینگونه
 دېر بربړه د دېوالونو
 لومړي بېلاکي کي ستر وخت و
 د چرخي پله په زندان کي
 اوس پښه دروازې وې
 غټ قلفه یانې په خړېدلي
 هر قفسه م کښې وي ولاړي
 ټول ورځ به وې تر لاسي
 چاچي خپله وې لیدلې
 اتيا کسه جلاله
 رحم نه وو خدای له پاره
 ټول بندیان ناسته و بېکاره
 انساني حقوق پایمهال وه
 د چرخي پله په زندان کي

ییو تشناب د اوداسه وو
 دروازه پکښه کي ننه وه
 نیمه ورځ به انتظار وې
 په موسم کي د سره ژمي
 خناتري وي د مرگ وني
 هلته وه لوی قطارونه
 په ساعته نوټونه
 هره ورځ به عرضونه
 زنداني دموکراسي وه
 د چرخي پله په زندان کي
 خلگ رېږدېدل د یخه
 دلسوزي خو بېخي نه وه
 کرکي ته ولي پنجره وې
 خو هیڅ داري ماتي سوي
 شاوخوا په هراطراف کي
 دېرواره وه کلکینونه
 هغه خو کوک چي د اطفاف وه
 همپشه لوی پرابلمونه
 په قدرت کي خو د خواهان وه
 بې انصافه ظالمان وه
 خپل اولس ته د بنديان وه
 ته ول د خداد کثیف سیستم وو
 د چرخي پله په زندان کي
 د دوبي په گرمي کي
 د خولې ودرېدې چورو

دېر افسوس به چاته راغلی
 چي پر خه باندي بندي يم
 خیانت و طعن ته نشته
 خیانت اولس ته نشته
 نه ممي مال د چا غلا کړي
 نه ممي هيڅوک دئ وژلی
 نه ممي حق د چا غصب کړي
 صرف يوه گناه زما وه
 چاپلوس ممي نه کولې
 د چرخي پلې په زندان کي
 چا وې پلنې پې په شا کړي
 څوک اخته په خس دوزي وو
 بل خوشحال تر ویش په چور وو
 جوړوي غټ بلدينگونه
 هر ورځ خوري رشوتونه
 نه پوښتنه نه هم سوال سته
 نه بازخواست ته کم مهال سته
 جوال په شاد سترگو حال سته
 څوک يې نه وينې په سترگو
 د چرخي پلې په زندان کي
 پراته دېر بېچارگان وي
 خپل له ځانه نه بې خبره
 پردی لومړی راگي سړي
 دوسيه سړي ورتنه جوړه
 اقرار واخلې ترې په زوره

رحم نس ته خپل پلر خلگ و
 نه پوښتنه پلر بېوزل و
 عقل تل ورتنه حیران دئ
 بېخي ډېر پرېشه پرېشان دئ
 تل د زړه څخه بیه بیان دئ
 ښه عادل نظام پیه کار دئ
 تل ول ته تاریخ ده ازمايلې
 د چرخي پلوه په زندان کي
 مالیه دلي ډېر خوانان وه
 چا نوکسان ځني ایستلي
 د لاسو موات وه هلوکي
 یوازخمی بیه وه پوسکتکي
 په هفتو بیه دار خو ابی وه
 یاپه شه پو بیه جزایي وه
 پوچ ویل خو بیه حتمی وه
 دغه څه رنګ شرافت وو
 د نانا اهل وریاست وو
 د چرخي پلوه په زندان کي
 د ملی زعمیم لیه پاره
 په کار ډېر تجربه ده
 عمر ډېر تر پڼخوس کاله
 ډېر ضرر وړ دئ په هر لاره
 دی بیه خلاص د عیاشی وي
 نه بیه ډېر احساساتي وي
 کار یې تل مشورتی وي

عاطفه یې بشري وي
په راولس یې دلسوزي وي
شرط په کار دئ امانتیه
که د علم په پنا کې وي لوی سوی
یا تعلیم د مور او پلار یې وي لیدلی

ناروي ۱۴ سپتمبر ۲۰۱۱

میوند

ژوندی ساته افغانی غرور په ژوند کي
شمه جگه بڼې مزی کوه په خوند کي
چي ساتلی مېرمنوز مور تارینخ دی
د ملي گټو ارزش وي په پیوند کي
رښتني افغان جارېري خپل ترخاوري
امانزیه بڼه بېلگه یې په میوند کي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱

الهام

خپل د زړه الهام ليکمه په تحریر کي
هر څه بڼه کارې راته اوس بڼه په تفسیر کي

کله ول وېرې د صبر په کاسه کي
کله باز غونډي شجاع وي په تعبیر کي

غارگي د مینې خپل وطن ته ورکړي
یا هم زړه ور نه غوټه سي په تقصیر کي

مسافر خیالونه به بوزي اندېښنو ته
یا یې وتړي د لای په په زنجیر کي

تمناده عاطفې چي په ځلا سي
څه نا څه ځني را اخلې په کفگیر کي

کلمات د پېرزوینې سي سره ګڼلې
امېلونه ځني جوړ سي په تقریر کي

درک د عقل چي پر لار د غايې درومي
په لیکلو روحیات سي په تغیر کي

په کرم کي د هر کار مالک رحمان دئ
امانزی اوس اخته سوی په شوگیر کي

د سمیر ۲۰۱۱-۲۴

غرق

په خيالو کي غرق اسمان ته پورته کېږي
 دغه وخت کي ټول انصاف ورنه ورکېږي
 په رانه عقل تحليل د يوشمې نه کړي
 صاف ضمير ورڅخه ورک سي نه پوهېږي
 نښه خبره د ټولني هيلې څه دي
 خپل پر طرز باندي مين نور نه ښورېږي
 احساسات د عاطفې چي لږ تياره وي
 پر زړو عقيدو ولاړ لا نه صبرېږي
 د زړه ځاله چي خالي سي له پېرزو نه
 وچلانده ټول په يوشمې شان ترېنه سوځېږي
 امانزيه خداي دي دوی ته انصاف ورکړي
 لا به کله سد په سر کي ورته لوبېږي

۲۵ د سمبر ۲۰۱۱

بهار

د ژوندون بهارمي تېر سو هيلې زما نه سوې تر سره
 د اميد هڅې نامرادي پخې نه سوې تر ثمره
 چي روان مې د ځوانۍ ارمان پر لوري د خزان سو
 تور سېلاب و وپه وطن کي چي يې ډوب کړم تر ځيگره
 شين چمن کي د گلزار غوتۍ لانه دي غورېدلې
 د خيالونو ارزوگانې پوره نه سوې ترکمره
 اوازونه د زړگي مې غواړي وکړي پروازونه
 خو بلبل يې رنځور سوې اور کي سوځي تر وزره
 دعا کړمه لوی څښتن ته نامراد زړگي رانښاد کړې
 امانزيه غايه پرېږده خوښۍ نه سوې تر اخره

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

پردی ستم

ستاد مینځي پراوږه راسره غم دئ
 د وطن بڼکلی بهار زړه ته مله دئ
 راته بڼکلی معلومېږي په نړۍ کي
 افتخار دي تلل و ما ته مقدم دئ
 په شېبو شېبو مې فکرو روان وي
 چي بيلتون وي قسمت هم و ما ته گرم دئ
 د نژدې دررسېدلای نه سم گران نه
 ستا چي غم په هېروم هغه قلم دئ
 د اولس مین نه په کارده امانزي نه
 هلته جوړېږي ناورين پردی ستم دئ

ناړوي ۲۲ فبرال ۲۰۱۱

خوب لیدل

خوبه څومره مهربان یې زه دي بوتلمه مکې ته
 د طواف په هر پړاو کې ما کتله معظمې ته
 د حرم په محوطه کې پورته کښته گرځېدمه
 لالهانده سرگردان وم هېڅ په ځان نه پوهېدمه
 د صفا مروا غونډۍ ته د ورتګ په اندېښنو وم
 ابراهیم مقام ته ځیر چې د نفلو په درېدو وم
 چې راوینس سولم له خوبه تر حد ډېرومه ستومانه
 هم لذت پکښې کې نغښتی بېخي ډېرومه حیرانه
 د څښتن قدرت ته څوره ناممکن کار راممکن کړي
 که لږ توان د امانزي وو د مکې به بیا دیدن کړي

د سمبر ۲۰۱۱ - ۲۳

د اولس نغ

د اولس نغ پورته کپري تراسمانه
غلبلي يې نښې رسپري ترجهانه
نورلاهم خلگ خورپري ترتوانه

دبسمنان دي هره ورځ په توطيو کي
رقيباند دي هرگري په مشورو کي
د پرديو خد متگاردي په پردو کي

خوک تېشه وهبي نفاق او بدبختي ته
خوک لمن وهبي نفرت او بدبيني ته
خوک ولاړوي خپلي گتبي او خواري ته

چا جوړ کړي د پردو مزدور له ځانه
زړه او فکر مغشوش سوي بې له شان
ژبي يورنگ زړونه بل سوله عيانه

دورنگي يې په چهرو کي معلومېږي
چالاکي يې په کروړو کي ظاهريږي

سپين سترگي يې په ليدو کي څرگندېږي

خپل وطن ته سم دښمن دئ گرځېدلی
خپل اولس ته مار زهرجن دئ گرځېدلی
خپل ژوندون ته کبرجن دئ گرځېدلی

عقیده يې خپل وطن ته د ارې ده
مفکوره يې خپل اولس ته د دعوي ده
اندېښنه يې د پرديو پوهه و عدې ده

غليم گوره سترگي سړې پردې وطن دئ
ورته جوړپه ټول تاريخ کي يې دښمن دئ
خوافغان بچي يې تل درد کي دردمن دئ

مقابل کي د وطن بچيان بيدار دي
دسيسو ته د غليم په توان هوښيار دي
قرباني ته سرپه لاس ځوانان کتار دي

د تاريخ په دې ترڅو حساس شپېو کي
دښمنان ټولنه مصروف سول دسيسو کي
اما نزيه مخ بې تور سي په سکرو کي

ناروي ۲۹ نومبر ۲۰۱۰

زما وطنه

په امید د سولي تاته انتظار یم
 خوشبختۍ ته هر ورځ سترگي په لار یم
 زما د زړه بلبل خااموش دی په چمن کي
 د سبا بڼکلي وږمۍ ته انتظار یم
 که سهار نسیم یو ځل پر لگېدو سو
 د بورا غونډي د گلونو په ديار یم
 د گلاب غوټۍ بڼکلا ته ځان جوړ کړی
 په راتلونکې وږمۍ زه د بهار یم
 جوړ به نوی شورماشور سي د بلبلو
 اما نزی به د خونۍ په کتار یم

ناروي ۲۵ اگست ۲۰۱۱

میراث

زموږ اولس ته په میراث کي تربگن کي ده یو تر بله
 وارثه کي د پوره نغبتی د بنیمنی ده یو تر بله
 یوچی لږ په گډه موږ سي د بل سترگي باندي سرې وي
 همېشه دغه قصې دي خوابدي ده یو تر بله
 پر ناحقه بهانې جوړي پورته چیغې او نارې کړي
 قناعت په منځ کي نسته خواشیني ده یو تر بله
 چي منطق په منځ کي نه وي زور جانب قانون چلېږي
 بېره نسته د الله نه خپل سړي ده یو تر بله
 د خبرو چي وارورسي درچه به کړي غټ غرونه
 امانزیه سود یې نسته رسوايي ده یو تر بله

ناروی ۰۵۰۵۲۰۱۰

مینه نسته

ورور گلوي سره ورکېږي
 زړه سوي هـيـخ نـهـ مـعـلـومـېږي
 مينه نسته مهـر کـم سـو
 بـې غـوړي د هـ تـوړ مـا تـم سـو
 نـفـا قـهـر کـوړ تـوړ تـهـ ر سـېږي
 راتـه جـوړه تـر بـگـنـي سـو
 د سـر خـوږ مـخ تـه خـواري سـو
 زړه پـرېشـان ورتـه سـو لـېږي
 هـيـلـه خـه سـو د پـلـو نـو
 پـه مـيـر اـث و هـ د نـيـکـو نـو
 تـو جـه نـه ورتـه کـېږي
 مـوږ مـسـئـول د حـفـا ظـت يـو
 خـپـل د خـا وړي پـه عـز ت يـو
 پـه غـيـر ت پـر تـلـه کـېږي
 پـېر زو يـنـه و هـ هـر کـلـه
 مـر سـتـه و لـاړه يـو تـو ر بـلـه
 تـه مـت خـپـل و ر و ر تـه جـوړېږي
 تـه د ا و لـي بـې پـروا سـو
 نـن د ي خـپـل کـوړ تـه بـلا سـو
 تـو ل ا و لـس د ي پـه خـوړېږي

درواغ پر پرېده تهممت مه کړه
د دوستۍ مرام په زړه کړه
مشکل ته ټول خپله حلېږي
غېږدي خلاص اولس ته نن کړه
رضائیت ته د خښتن کړه
ټول کارونښه به سه سه مېږي

اکتوبر ۲۰۱۰-۱۲

ننگ

افغان بچي ولاړ دئ ستا مقام ته نن په ننگ ننگ
 ټول احساس يې قرباني دئ مېنلوي زړه نن په سنگ سنگ
 تاريخ ورتنه ليکلي پر زړه گلي د وطن مينه
 فولادين عزمونه گوره هيله سته نن په غورځنگ ځنگ
 زورمندان که نن تا او پرې د پرديو په لمسون کي
 د شهيد د وينو څاڅکي ته پرېوله نن په لونگ ونگ
 پيوستون زړو ته راغلي زمزمي دي د يووالي
 ورور او خور ټوله درې پرې يوتربله نن په څنگ څنگ
 سرې سترگي دي د ميندو ترمي او بڼکي تر بهرې
 امانزيه ورتنه گوره توري بيا سوه نن په شرنگ شرنگ

ناروی ۱۹۱۲۲۰۱۰

وطنه

سرې مرمۍ دې هرې لوري ته اورېږي
 ستا له غېږې غلبلې دې پورته کېږي
 د نا اهلو په لاس ته یې کباب سوی
 دا سرې وینې د زړگي څخه بهېږي
 ستا تر نام او لوړ نښان دې سپلنې سم
 سترو حشمت دې چي ولېس دې په سوځېږي
 جنازي د بېوزلانو پوه قطار دې
 هدیرې دې هرې خوا ته پراخېږي
 ستا د ښمن دې فریځکار نن په کمین کي
 ښه ځوانان دې خپل له تنه نه بېلېږي
 سد مو خلاص کړئ د بابا باتور بچیانو
 د نفاق زڼي ستا کور ته پاشل کېږي
 خپل د عقل استدلال پروطن وکړه
 که پوه نه سي نور به هر څه ویجاړېږي
 خپل په لاس ټولنه ویرانه ویرانې ده
 امانزيه ته ټول فکرونه کنګلېږي

ناروي ۲۰۰۷-۲۰۱۱

گل

سحرگاه په لمخاته کي شبنم پروت ستا په لمن کي
 مروارید دي پرمخ برېښي که سنبل بیا په گلشن کي
 دامنمه چي قدرت ښکلاده ستا په نصیب کړي
 د عطرونو پېرزوینه چی وتاته حبیب کړي
 بلبلان بیماره گرځي سرگردان ستا په چمن کي
 کاري ډېر لور فریادونه ټول جهان ستا په دیدن کي
 د سهار ښه ترانو لور مخصوصي هنجري دي
 خپل د مینې په اظهار کي بنایسته جوړي نغمي دي
 امانزیه ورته ځیرسه لوی قدرت قایم مقام دی
 ټوله ژوند یوه لحظه ده د هر کار دایم انجام دی

۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وطني شعرونه

نوی عصر

نوی عصر شروع سوی د بریا خبرې کېږي
 پرمختګ د هري خوا ته د شفا خبرې کېږي
 تمدن طغيان اخستې هره ورځ رنګ بدلوي خپل
 ټول سیستم کمپیوټري سود رنګ خبرې کېږي

بله نگونه ابادېږي سړي یې خپري تر اسمانه
 وسایل بیخي مېړن په کار لوبېږي تر توانه
 هم بنایسته وي بې نظیــره هم لذت د روح لپاره
 خدمت ټوله بشري دئی توان جارېږي تر انسانه

د نفرت چیغې دي پورته نن د جنګ په مقابل کي
 د مرګي څخه بېزاره زړونه تنګ په مقابل کي
 د خندا خوږې خبرې په هر کور کي مجلسونه
 د وحشت ترانې ورکي نوی ترنګ په مقابل کي

افغانی ځوانان که پوهي د کتاب لاره دي خپل کړي
 ټوپک ليري کړي له ځانه د حساب لاره دي خپل کړي
 علمیت ته دي رجوع کړي چي اګاه په تمدن سي
 تو لعنــت دي پر جګړې سي د ثواب لاره دي خپل کړي

د مرگونو و تنغر تړول سي د افغان د کلي کوره
نور دي بس سي سوي چغي غټ ارمان د هري لوره
اونبکي پاكي کړئ د ميند ووسيلې لږ څه پروکړئ
جهالت دي رانه ورکي ظالمان دي شي نسکوره

نه دي دين نه دي دنيا سوه اي نادانه خان مرگيه
نسته حوري او غلمان بيا اي ناخوانه خان مرگيه
جهنم دي په نصيب دئ ته قاتل د شهيدانو
خپل دي دواړي خطا کړي بي ايمان نه خان مرگيه

که دي موخه شهادت پر خپل وطن وي
يا ظالم دي پراولس جاهل د بنمن وي

تړول منم په چي د زور جواب به زور وي
مرا مون نه د پردي وتول اغزن وي

موري دوی ته دعا وکړه چي د جهل لاره پرېږدي
خان تنوير په علميت کړي چي د بخل لاره پرېږدي
جهاد وي د خدای لپاره نه د بل چا په چوپړ کي
د انصاف تله دي خپل کړي چي د دغل لاره پرېږدي

د غه ډېره بد بختي ده پر مکتب دي حمله کېږي
 په بینا سترگو وگوره پر مذهب دي حمله کېږي
 د ولس سره جفا ده که د دوی مکتب ویجاړ سي
 غلیم نه کښېني ارامه پر منصب دي حمله کېږي

بې شرمي تر حده تېره کمپیوټر هم په نښان دئ
 بېنواد سترگو خاړه حقیقت ورنه پنهان دئ
 څوک چي علم ته خدمت کړي یا په فکر د انصاف وي
 د دښمن حملې پر کېږي څو موره زور د ده په توان دئ

د افغان غښتلي ځوانه پر ځواني دي برکت سه
 عذر وکړه موراو پلار ته د تیاري نه دي رحلت سه
 که د علم په رڼا کې نوی ژوند ځانته سمبال کړي
 ښوونځی سره یاري کړه مخ پر لمر دي حرکت سه

د جهان سره یو ځای شه پرمختګ ورځني زده کړه
 د تاریک ژوند نه راووزه تمدن مخ کې پرده کړه
 هم به ستا خیر پکښې وي هم فایده ټوله ولس ته
 په هر کور کې ډېره بله ورته جگه دي شمله کړه

موري خدای ته دعا وکړه چي ځوانان په ژبه پوه سي
 رخصت واخلې د ټوپک نه د سواد په گټه پوه سي
 په هر کور کې به مسکا وي غم به ليري ورنه ځغلي

امانزی به وي خوش حاله که ځلميان په دغه پوه سي

ناروي ۱۹ سپتمبر ۲۰۱۱

سمندره

چي په ناز به در روان وم ستا ديدن ته
 د چرتونو په تالو کي ستا لمن ته
 غم به ليږي رانه ولاړی ستا په غېږ کي
 هله بيا به زړه در توپ کره ستا گلشن ته

رانه ولاړه به غمون نه ليږي ليږي
 بيا به جوړ سوه نور جشنونه دوري دوري
 د يارانو په مجلس به زړگي بنډاد سو
 مطربان له بغلو نه گوري گوري

هم نڅا وه هم سرود د بنو خوانانو
 بنه اشعار او شاعرې د شاعرانو

ورور گلوي وه اتحاد په خپل قوت کي
 بنه وعظونه به کېدل د عالمانو

نابره د يخنۍ توپان را خپور سو
 ناعلاج به غم پاشلی په هر کور سو

بـي انصافه شـعارونه را پـيدا سـول
نـاکراره چيغـي پورته شورماشـور سـو

هـره ورځ نـوي غمونـه کوته کـېـري
پـرزېگـي نـوي دردونه مېلمـه کـېـري
د هجـرت او پردېسـي چيغـي سـوي پورته
تربگنـي هـم د افغان پـه پېـڅـه کـېـري

د بـدلون نـوي فکرونـه پـه نـړۍ کـي
تاکتيکونـه ايشـېـري پـه بېـړۍ کـي
هـد فونـه سـتراتيژيک نور هـم محرم سـوه
د وړيـو اخـتلاف سـو پـه شـړۍ کـي

ظـالمانو د مغلـل نقـاب اغوسـتي
د بـنـمـانـو د گـرگين سـېلاب راوسـتي
وچ لاندـه ټولـه يو شان پـه سوځل کـېـري
جـهان سـوز د خپـل پـلان حـجاب اخـستي

د تـاريخ پـه اوږد پـړاو کـي بـنـه څرگندـه
د ظـالم شکست حتمـي وي پـه بربندـه
کـه بـنـکرونه د هر چـا بيخـي تېـره وي
ماتېـدل يـي الهـي وي پـه زغرندـه

په هرځاي کي مخکه سره زموږ پر شپه سوه
تاريکي د هري لوري پر خپره سوه
لاره ورکړه هر څوک مخ پر بېديا سو
کلي کور کي د توبنې پر سرد عوه سوه

د خروش ډکي سيني را توپاني سوي
سمندر زړه کي رينسي را طغياني سوي

سونامي د هيچا زړه نه نه لوبدلنه
خپرولای تکی بیا را اسماني سوي

د الله د ستر قدرت ژوندی مثال دی
د ژوندون اخځو زوال نری مثال دی
ټول نیمگري تلابونه به ماتېږي
امانزیه د توبې کمکی محال دی

ناروي ۲۵ نومبر ۲۰۱۰

سمسور

زما په سترگو لیدل کېږي
 گران وطن را ته سمسور ډېر
 چرت چي څومره راته ډېر سي
 اندېښنې وي د خپل کور ډېر
 څه چي زړه مې منل غواړي
 رانه غلې دي پېغور ډېر
 چيغې ژر سم اورېدلای
 څوک چي جوړ کړي راته شو ډېر
 څوک وحشت چلې ول غواړي
 امانزيه پردي زور ډېر

ناروي ۱۵ جولاي

زموږ خاوره

زموږ خاوره طلايي ده ټولې ډکې يې تپې دي
د تاريخ په اوږدو پړاو کې ورته جوړې دسيسې دي

غليم پروت وي په خزه کې هرگړې نوي خيالونه
که يې لږسد سرتو ورسې په دروغ جوړې گيلې دي

خپل په کور کې هرڅه غواړي ابادي يې ډېره خوښه
د افغان کورته بلا دي پراولس يې سترگې سرې دي

ډېر کلونه په چرتو کې د هلمند د اوبو غلاته
د تخريب غټ پلانونه هره ورځ جوړې حملې دي

ځينې ناستوي په خزه کې زموږ د خاورې د بښمنان دي
يا پښتون د سترگو خاردۍ يا زموږ جگړې شملې دي

د نفاق زاړه تخمونه دوی بښنډي پر هره سيمه
شني روپۍ دي چې خرڅېږي د مصرف غټې بښتې دي

د نـامردو پلانـونه د پـردې تـرشـا جـوړېږي
ډېر هـوس تـودو او بـو تـه هـلـته گـرو د دوی کـلمـې دي

د خـدای قـهـر دې نـازل سـي تـل پـر شـو مـو هـد فـونو
د چـاه کـن خـای خـپـلـه خـاه دئ امانـزیه بـس پـلمـې دي

ناروي ۲۵ مې ۲۰۱۰

زما بنکلی کندھارہ

پہ تہ تاریخ کی سستا نکلو نہ
د غہ زاو سستا یادو نہ
تہ افشہ ارویجہ پارہ کپی
دوست دہن من تہ خورولی
ہر ظالم تہ راغلی
شہیدان سول سستا مرونہ

د دہن من زہ وسلہ وہ
د نفقہ اہن سستہ وسیلہ وہ
د افغان پسر کر کر جگرہ وہ
سپرد کرد سستا اولادو نہ

نہن ہم بیانا اورین راغلی
ورور پستہ وروردی نہن وژلی
سستا زرغون چمن سوستلی
خاوری کپی سستا سرونہ

يو ځل بيا اميد و تاته
 مخ در اوړي ستا و خوا ته
 شمله جگه کړه سبب ته
 بيا ژوندي کړه ستا خيالونه

دولس مشوره گوره
 پکتيا دي سکه وروره
 ننگر هارد خپلې موري
 در پيه ياد کړه دورانونه

پنډا نه تړول سره ورونه
 يوه ژبه کړه هوډونه

تړول کړي يوه د زړه رازونه
 راوړه نور ستا پيغامونه

دواخان ته تر نيمه روزه
 د مزاره تر گردې زه
 د لغمان ته تر جلرې زه
 ستا وطن دئ ستا هډونه

زموږ څه وړه پښتونخوا ده
 پېښور کړه وازه خوا ده

لــر او بــر تــول يــوه خــو ا د ه
بــس کــه ډــر ســو ه ســتــا خــو بــو نــه

* * *

د الله نــه مــر ســتــه غــه و اړ و
پــه ز اړ يــو و و ر تــه ژ اړ و
و ط ن ډ ک س و پ و ي ج اړ و
ا م ا ن ز ي ا ح س ا س و م ه ســتــا د ر د و نــه

ناروي ۱۴ د سمبر ۲۰۱۰

د ولس مینه

د وطن په ارمه نانو کي
 د گلشن په زموږانو کي
 د افغانان د زړه قوت وې
 ته ول احساس ته به برکت وې
 سولې ته به وې زموږ په زړو کي
 وللي والي وووټې د زړو نه
 ليري سولې د پېرزو نه
 پرېږدې او په درو کي
 هدفونو ته سول نیمگي پري
 بېچاره سول ته ول وگوري
 چمن سول په وړاندو کي
 ته چي نه يې تېر کي ده
 په هر کور کي خپل سوري ده
 ته ول ملت په اندېښنو کي
 دسيسه کړه د اغېزداره
 د اولس مينه په کړه داره
 د سرتاج وي په بانو کي
 پروطن وکړه نظر ته
 سددې راوړله وسر ته

امانزیه احساس تلوي پوه رگو کي

ناروي ۰۹ اگست ۲۰۱۱

پارلمان؟؟؟

پارلمان د دغلي ده قضاوت پکښې کېي نسته
 ټوله چال او چالې لاسي ده عدالت پکښې کېي نسته
 ضمير کم وجدان کم زوری چي معنوي ورتنه خوشحاله
 که عالم ورباندي خاندي وضاحت پکښې کېي نسته
 دغه بل دشرم خای دئ یا کمبود قضاوت دئ
 عدالت که تامینېري رضائیت پکښې کېي نسته
 څوک خلاف د حقیقت دئ یا قانون سره په ضد کېي
 خپل څېري به رسوا کاندې ښه خصلت پکښې کېي نسته
 غل چي غلا کړي یو مجرم دئ مددگار یې هم هغسي
 زړونه ډېر دي ځیرن سوي شفقت پکښې کېي نسته
 اما نزیه دا څه کار دئ ټول جهان ورباندي خاندي
 انصاف نسته په باطن کېي ملي پت پکښې کېي نسته

ناروي ۲۳۰۲۲۰۱۱

کوهکه

زما روح يې زما تن يې
 ته زما د ژوند د پړاوو وې
 تل مې سترگو ته ولاړي يې
 خپل سل سلام زه در لېږم ته
 احترام د راسه تومه
 ستا بېلتون جوړ کړې غم دئ
 شپه او ورځ پر مې ماتم دئ
 راتنه جوړ زړه کي توره دئ
 زه قربان ستا تر بنایست سم
 زما روح يې زما تن يې
 ما چي سترگي لغولې يې
 نن داره ستا د بند کلا وه
 ستا په غېږ کي سترگي پوني يې
 ما خال پوڅي تا کي کړي يې
 چي ولاړ پر خپلو پښو سوم
 ستا د مينې په ليدو سوم
 هره خوا پر څرڅو سوم
 د غره سر ته درځم تلم
 زما روح يې زما تن يې
 لا ماشوم د پلار په غېږ کي

پېر پېنښو لولې ولاړې دممه
 بې خبرو دم د نړۍ نه
 پېه شه پېو وممه خوشه حاله
 د غمونو ووم فارغه
 د بابا سره بېمه وممه
 پېر بې اغو بېه مگر خېدممه
 هره ورځ فصلو تله تلمه
 ستا پېه مينه زړه پاچا وو
 زما روح يې زمما تن يې
 د ميوو دې مننت بېار يېم
 سيال يې نسته پېه نړۍ کې
 شنه باغونه شه شېه بې اغچې دې
 بې مثالې دې ميوې دې
 بې کلي کور وې د زمريانو
 تفرېک اهد جنگي لالانو
 د افغان د لښکرانو
 ارامگ اهد زرغونې تنه
 ستا لم نن انتخاب سوله
 زما روح يې زمما تن يې
 نن دې ويېنم خوار او زاري يې
 تېرې توري پخې سوي
 نه جرگې د ميرويس خان سته
 نه لښکر د احمد خان سته
 ستا د بې کلي غره پېه سر کې
 د پښتون د کور پېه ور کې

د بامونو پپه مېرګر ککي
 څوک ولاړ توپک پپه لاس دئ
 پرماشه يې پرته ګوته
 زما روح يې زما تن يې
 ستا اصلي وارثان څه سول
 رشيد خان بيارا ولاړ کړئ
 قيوم خان ته هم ورځ کړه
 خپل بابا مې امان جان نه
 زه سرسوي يولته توانه
 سر را پورته کړئ لته خاوري
 په هر کونج کي سته بغاري
 تری تم سوه زمه واري
 د پرد يو په منگل کي يو لوبډلي
 راته جه جوړي تلانښی دي
 زما روح يې زما تن يې
 يوه هيله ده د څښتن نه
 مې مورال موراژوندی کړې
 د پردي شېره مو خلاص کړې
 اتحاد زمونږ پرده سي
 يو د بله پراوږه سي
 نه ستم وي د پرديو
 نه ژر د بې غوريو
 نه باران وي د مرميو
 خپره بيا يو خوشحالي سي
 امانزي زړه کي ښادي سي

زما روح یی زما تن یی

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

کندهار ته

نن قصي د ترور وحشت دي ستا پر مېنه
 افسانې د بد رغبت دي ستا پر سیمه
 خپل بي سوچه دي و ځان ته بلا سوي
 د پردو په لمسون ځان بيا خرڅوینه
 نه پوښتنه درویرنه څوک د چا کړي
 ملا مت نانا ملا مت راترور وینه
 لا به څومره پر خپل ځان باندي تېری وي
 یا تر څو به و خپل ځان ته بلا وینه
 د پلرونو افتخار دي خدشه دار کړي
 په عمل کي خپلي پښې را پرې کوینه
 پاکه خدایه ته نانا اهل را پرلار کړي
 امانزیه زړه ازار د عا کوینه

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱۹

ارغنداب

کندهاره ستا په غېږ کي ارغنداب دئ
 نوم يې تللی په بنایست کي چي شاداب دئ
 جگ مې سترگو ته ولاړيې په یوروپ کي
 زړه زهیر سي په مغزونو کي عذاب دئ
 کله گورم شين زرغون راته سمسور سي
 کله ويستم کنډوالې زړه مې بېتاب دئ
 هره ورځ سوي نني نارې د یتیمانو
 د اصيل افغان زړه گي باندي کباب دئ
 د کوڅو کنډي کپري چي رايا د کرم
 امانزي ډېر گروم کوي چرت مې خراب دئ

ناروي ۲۷ جون ۲۰۱۰

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

پخې خبرې

پخوانۍ پخې خبرې
راته ډېرې دي سپېڅلي
متلونه پاڅه سوي
ترکړو دي راوتلي
د هر چا زړه ته لوېدلي
د افغان باتوره کوره
ناخبر د خپله زوره
مېړني دي سوه کمزوره
د شملې گل دي ورک سوي
پخوانۍ پخې خبرې
غم تغردئ غوړولي
زړه زما غليل غليل سو
پاچهي د ټپوسانو
دورنگي ده د روسانو

د پردیو پېښې کېږي
ستا نه ډېرې گیلې کېږي
خپل پر کور توطئې کېږي
خوک وایي وږی نس ښامار دئ
پخوانۍ پخې خبرې
مخ په مخ راته یاري ده
سر مي ورک سنگر مي ورک دئ
د جولای عقل حاکم سو
خپل د هوډ څخه تېر سوی
عزم نسته که هېر سوی
تا د علم امسا څه کړه
ارزښتونه دي لمبه کړه
یا دي نورو ته تحفه کړه
ناراستي د ځان نېستي ده
پخوانۍ پخې خبرې
سیاست زده کړه په مفهوم کي
دوست دښمن پکښې کي نسته
نه دي پیر سته نه فقیر سته

عقل څه وخت پکارېږي
د بې عقل تخت نږېږي
د پرون گدا پاچا سو
په خپل کړو باندې رسوا سو
چي و خپل ځانته بلا سو
د تانتیو په کټ کي ناست دئ
پخوانۍ پخې خبري
تیل ما تیل دئ په وطن کي
د توري شپې په غلا کي
نور پردیان راته ماهر سوه
مدعي راڅخه ورک دئ
د پلزن ورپسې څرک دئ
هره شپه چي بڼه تیاره سي
نژدې دوست راته لېوه سي
زما پر ورور خیال د پسه سي
زړه غمجن سي سترگي ژاړي
پخوانۍ پخې خبري
لږ مڼه د نورو کله

تل د زورد پاسه زور سته
هم د سرد پاسه سرو
د ولس نه دي څه زده کړه
ښه يې زده کړه بيا کوزده کړه
ته د باد پر نيلي سپوږمې
ناخبر د کلي کور يې
نن د خپل خاوري پېغور يې
کال دي تېر سو په لکړه
اوس ضرور ده ښه ککړه
پخوانۍ پخې خبرې
راته غم د پاسه غم دئ
زما پر غاړه نن چاره ده
سور غمۍ راته پيدا کړه
په دوستي کي د ښمنان سته
پر بغل دي غلیمان سته
تېري سوي څپې پرېږده
ځانته نوي چارې کښېږده
د ازار نه زړه کي رېږده

زه په تمه ته بیغمه

امانزی دي نه منمه

ناروي ۱۵ نومبر ۲۰۱۱

تاریکه وه

ورور کیسه راته کوله
توره شپه وه تاریکه وه
سرې د ژمي شپې وې
تور لوگي وه په هوا کي خرڅېدله
ارامش د روح هیڅ ځای نه معلومېږي
هره ورځ یو پېښه کېږي
د اسمان پر مخ پرته توره پرده وه
پورته کښته د اوریځو د بدبه وه
د وحشت لمن خپره وه
توره شپه وه تاریکه وه
په درانه خوب کي بیده وم
نابره د درنو توپونو ږغ سو
زه راوینس سولم له خوبه

ما ویله چي نن بیا ده کومه لوبه
خو ضربې د هاوانونو
که مرمی وې د توپونو
یا انداخت وو د تانکونو
چیري بیا نوی ماتم سو
توره شپه وه تاریکه وه
خپل پتو می پراوړو کړ
لڅي پښې می ورځغستله
چي راووتم د کوره په کوڅه کي منتظر سوم
غلبلي سولي په زوره
حالت سم نه څرگندېږي
لوړي کرږي پورته کېږي
هیڅ می سر نه په خلاصېږي
توره شپه وه تاریکه وه
یو واریا نور درزهار سو
سوي چیغي تر غوږو سوي
پاس پر سرد ټوله کلي
دوه درې کوره سره پري

ويجاړ درې واړه کورونه
نه بې ورنه د پوالونه
چي تر لاندې وه هلوونه
توره شپه وه تاريخه وه
لوی واړه تر خاورو لاندې
د چا ماتي ککړۍ وې
بې کسي وه په غمو کي زه لوېدلم
په هيڅ شي نه پوهېدل
څوک لا وخته شهيدان وه
نور پرلاري ور روان وه
خپل په ځان پوري حيران وه
ما ورو تړلې زني
توره شپه وه تاريخه وه
زه چي ور غلم صحنې ته
د مرگونو سلسله کي
د خواخوږو کمبودي وه
بېوزلان په وينو رنگ ټوله تپېږي
چي شل تنو ته رسېږي

شهادت لره ستنېږي
مرستندوي خو بيخي نه وه
توره شپه وه تاريخه وه
ځني کور تر کور تباه سوه
چا کي يو يا دوه ژوندي دي
هم واره وه هم ځوانان وه
نراو بنځي ماشومان وه
ما ويل يا پروردگار
ساتندوی يې مددگار
رحم وکړې ته باده
توره شپه وه تاريخه وه
هيڅ گناه يې نه درلوده
په هيچا يې غرض نه وو
خپل په محکمه کي لگيا وه
نه اخته د چا په غلا وه
په بڼه خوی کي برملا وه
خپل په کور کي سره ټول وه
ټوله يو کور او کهول وه

نه محتاجه د کچکول وه
توره شپه وه تاریکه وه
نه روغتون په شاوخوا کي
نه ډاکټروو نه درمل وه
رډي سترگي مو کتله
بنايسته ځوانان وگوره چي بې واره شهید سوله
د مرگو مېله پر کېږي
هېڅ مدد نه ور رسېږي
د هر چا زړه پر سوځېږي
توره شپه وه تاریکه وه
د ظالم د بنمن له لاسه
لوی کوچنی مو تباہ کېږي
سحرگاه سوه د سهار په لمرختو کي
اولس گرځي په کوڅو کي
خلگ ټول اگاه کېدله
پسپسک سو یو له بله
چي دا څنگه پېښه سوله
توره شپه وه تاریکه وه

لوی ناوړین پر ټوله کلي
د افسوس دغونه پورته
خوک روان سول هدیرو ته
د قبرونو جوړېدو ته
دوی ویله خدای ناترسه ظالمان دي
خپل د خلگو د بنمنان دي
د پردیو نوکران دي
توره شپه وه تاریکه وه
بنخ سوه ټول یو ویشته نفره
دغه خلگ بې گناه وه
سبا ورځ په فاتحه کي
مشران وه په جلسه کي
بس پوښتنه به کېدله
چي دا څنگه پېښه سوله
چا چي کړې دا گناه ده د لته چانه پېژندله
توره شپه وه تاریکه وه
خلگ ټوله وه په وام کي
ټول جرئت ورځني تللی

خپل دښمن ورڅخه ورک دئ
هر هوښیار ورته هک پک دئ
يو هد ف ښه خرگند پري
په يو لاس به هر څه کېږي
که يو نه سو کلی کور به ويجاړېږي
ټوله خلگ په دې سلا سوه
توره شپه وه تاریکه وه
دغه حال چي چا لیدلی
پراولس يې زړه سوځېږي
زموږ افغان اولس ته گوره
ورور بهزار د خپله وروره
يو ځان خرڅ کړي پر پرديو
سترگي سرې وي يو تر بله پر چوکیو
د پیسو په وجه باندي اخته سوي پر بدیو
توره شپه وه تاریکه وه
ظاهري خبري ډېري
اتحاد راڅخه ورک سو
اعتماد او باور نسته

دورنگي په يارانۀ کي

خوند د ورور په زولانۀ کي

امانزيه خپل سړي سوه خلگ ډېر ښه په پوهېږي

ورته گوره خپله دوی پښېمانۀ کېږي

هسي وخت ورنه تېرېږي

ناروي ۰۲ اکتوبر ۲۰۱۱

لوی اختره

لوی اختره بختوره
خومره تاته په هوس وم
ما ويل زړه به مي څه بناد سي
لږ وزگار به سم له غمه
زه به وکړمه څه دمه
ستا په غېږ کي خوشحالي وي
پاک لباس نوي کالي وي
په هر کور کي مهماني وي
که وطن دي خپل وطن وي
لوی اختره بختوره
که ارام وي لږ فکرونه
د اسلام په ارزښتو کي
که څوک لږ څه معتقد وي
زړه دي سوځي پر وطن خپل

رحم وکړې پر گلشن خپل

د خوارانو غریبانو

د بېوزلو یتیمانو

د بې کسه افغانانو

چیغې پورته تر اسمانه

لوی اختره بختوره

زمونږ کور په کور غمونه

صرف خوشحاله څو کسان دي

زړونه چوي سته دردونه

ډېر نا حقه پرا بلمونه

هره ورځ ویني تویېږي

سم فکرونه زخمې کېږي

جنازې دي روانېږي

جوړي نوي بهانې وي

لوی اختره بختوره

د نړۍ مسلمانانو

دعا وکړئ لوی څښتن ته

غضب پای ته ورسېږي

بختور ورته اختر سي
لوی اختریې بختور سي
زړه ازاد فکر ارام وي
خوشحالي کور کي مدام وي
د اولس څرگند مرام وي
افغانان به سي نېکنامه
افتخار به امانزی کړي
چي خپل سرتري سپلنی کړي

ناروي

۰۴ نومبر ۲۰۱۱

زه باران یم

زه باران یم په حکمت باندي اورېږم
په بهار کي ښه پیغام راسره مل وي
د ژوندون ښه وسیله یم
طبیعت لره تحفه یم
په شېبو شېبو مي گوري
انسانان راته محتاجه ښه پوهېږم
ستر قدرت دئ په هوا کي خاڅکي کېږم
هم په غرونو هم ځنگلونو کي ځلېږم
زه اورېږم زه اورېږم
ټول بشر سترگي پرلاري وي و ما ته
محتاجانو ته خدمت دی په پوهېږم
پېرزوینه په رشتیا راسره تل وي
شین خراغ د شني فضا راسره بل وي
هوا پاکه فضا پاکه تنفس ته

د هر گل ښه غورېدو ته مهربان یم
د زوزانو ژوندانه ته زه روان یم
زه د غرونو هسکو څو کو ته عیان یم
زه اورېږم زه اورېږم
چي زه نه یم پرېشاني په طبیعت کي
د سبجان په ستر رحمت کي حسا بېږم
احساسات د نېکبختۍ ما ته سنبل وي
پروازونه په هوا کي زما لپاره
هم پر لورې هم پر کښته زما لاره
شارپي محکي اوبه ومه
شېلې ټولي ډکومه
وچي محکي لندومه
زه اورېږم زه اورېږم
کله کله چي ژلۍ مي پر بغل وي
توپان زما بې ارادې وي
تند شمال زما په خوا سي
يا توپان ورسره راسي
پر چپه مخ راولاړ سو

زما مسیر رانه خطا وي
سرگردان پر هره خوا وي
د هر چا سره جفا وي
زه اورېږم زه اورېږم
بهار تېر سي دوبي راسي
گرمي هم لمن خپره کړي
لږ خوبونه زه کومه
کله کله زه راځمه
منی خپل رنگ را ښکاره کړي
د زوال ما وسیله کړي
حياتي لاره قبضه کړي
شنې شنې پاني ژړومه
زه اورېږم زه اورېږم
رژېدل د پانو راسي
تويېدل د گلو بيا سي
ژمی راسي تند بادونه
ارامش د خوند خوبونه
ټول سي هېر د ژوند چرتونه

زہ پہ واور ی الیشہریم

زہ تولنی تہ تحفہ یم

امانزی زہ تہ توبنہ یم

زہ اور ہریم زہ اور ہریم

ناروی ۲۸ مارچ ۲۰۱۱

توره شپه

خدايه كله به دا توره شپه رنه سسي
 د وحشت طلسم مات بيرته سببا سسي
 د تاريخ په سخت پړاو کي سرگردان يو
 افغاني فکرونه بيا پريوه خوا سسي
 لاس په لاس چي ټوله خلگ سره ورکړي
 خط په زغرده د دښمن سره جلا سسي
 د ملت واگي که ستا په لاس کي نه وي
 غلبلي به دي او چته په هه خوا سسي
 د پردیود یاری نه پرهېزو وکړه
 مستقبل کي به فکرونه په غوغا سسي
 د بحران نه د نجات لاره پيدا کړه
 عقل واچوه په کار چي زړه شفا سسي
 د ناسور زخم وجود کي خاله نيسي
 يو وحدت دئ چي هغه لره دوا سسي
 ناخرگنده اينده لري په مخ کي
 عاقبت يې سنجوه چي څه به راسي
 ستونزي کله حلېداي سسي بې زحمته
 پيوسون کي به توبه ترسترگو بيا سسي
 معاملي دي خطرناکي په وطن کي
 سترگي خپل پرېټول ستره جفا سسي

هر افغان دي تر خپل وسه تالابن وکړي
چي غايه او ارمانونه به بر ملا سي
د ظلمت تغرب به هله زموږ نه ټول وي
امانزيه چي نفرت ورتنه پيدا سي

ناروي

۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

تاته وایم (پ)...

په تاریخ کي شرمېدلی نه دي عهد نه دي پیمان سته
په اسلام کي رسوا سوی نه دي قول نه دي ایمان سته

ډېر مختوړی د دنیا یې دورنگي په تا اخیلي
شرمېدلی د زمان یې په هر کار کي دي تاوان سته

په قتلونو کي سهم یې د زرگونو انسانانو
ډېر بې شانه ظالم سوی نه حیانه دي وجدان سته

په ظاهره مسلمان یې خو پاکي په تا کي نسته
خپل په زړه کي منافق یې بغلو ته دي شیطان سته

یو وار مخ ته خدای حاضر کړه بېرته دده د څښتن نه
فکرو کړه په ژوندون کي په انجام کي دي زیان سته

ظالمان نسکوره کیږي سوال جواب یې دی په مخ کي
په غضب د خدای ککړ سې مستقبل کي دي پړسان سته

ستا ضمیر او باطن دواړه درنه غرق په توطیو کي
امانزی به دي شاهد وي چي و مخ ته دي بیان سته

ناروي ۲۴ فبروري ۲۰۱۱

خلوریزی

د اور په تناره کي پښتني هيلي سووځېږي
 سرتريايه لولپه سوم لا مي لوړي کرېږي خېږي
 زه افغان يم خر پښتون يم تل مين پر ازادي يم
 يوارمان لرم په ژوند کي چي وطن به ابادېږي

ټول پنځه کسه خوش حال دي بنگلوت ته
 خپل د ورور ويني زېښتي خوښ دي پيسو ته
 کړۍ شپه ډېر سرگردان وي په چرتو کي
 چي د غلا پلان تېري پردي توبنو ته

درته گورم چي وړانېږي زمما وطنه
 هره ورځ به زخمي کېږي زمما وطنه
 د نفاق ميوې چي کور په کور خړه وي
 خداي خبر چي به رغېږي زمما وطنه

څوک چي پوه نشي په زيان د خپل ټولي
 يا اگاه نشي په توان د خپل ټولني
 دروازي به ټکوي تل د پرديو
 نه به وينني ټول نقصان د خپل ټولني

پسرلی سو هري خوا ته د بيد مشک سايبې جوړېږي
 باغ ارم شاپېری ناسته د پلنگه ليرې کېږي
 تور کاکل پر سترگو خوړند د بنکلا نظير يې نسته
 افغاني کالي په تن کې مټيکې باندي څرېږي

اور بل سوی پر سرونو سوځوي کور د پښتون
 هر پردی چي کور ته راسي سي د بنمن نورد پښتون
 سد دي خلاص کړه فکر وکړه چي اصلي خبره څه ده
 زما په اند چي تربگنې ده ختموي زور د پښتون

د رحمان بابا د پوان به سي په کار خپل
 څه بڼه وايي چي درې اصله دي کړه يار خپل

چي پرې غم غلطوم درې مې محرم دي
 يو قلم دوهم کتاب دريم اشعار خپل

اي انسانه پر خپل سر مه کړه ظلمونه
 گوته ايسسته د ماشي پرې پرېده مرگوننه
 ملا مت خو توپک نه دي خپله ته يې
 د ظالم عمردې لنډه سسته متلوننه

توان په توان

د پردیو د پسرگو مان پریوه تکی
توان په توان باندي ماتېري په هر څه کي
د دښمن په ژبه ځان که ښه سمبال کړي
نور شکست به یې حتمي سي په ورشه کي

نن خپل ورور راته اغیار سوزه یې وینم
د پردو نه زه زهردار سوزه یې وینم
د وروري لباس په تن خوږې خبري
خو تر شا خنجر په وار سوزه یې وینم

د ساحل په جنگ خپې د اوبو راغلي
د پتنې کورت ته لمبې د اورو راغلي
یو د تیږو بل د اور سره په جنگ دی
د افغان پسر سر حملې د پردو راغلي

قافلي د ازادي رانه ستنې سوي
د اولس پر زړونو بیا د غمگي شپې سوي

د خلاصون شمع خاموشه تاریکه سوه
خوار پښتونه یو ځل بیا جوړي درې سوي

ورور هم ورور ته بلا کېږي کله کله
هېڅ د ځان نه نه شرمېږي کله کله
د بابا پرمیراث سترگي پټې نيسي
خپل گرېوان ته نه ځیر کېږي کله کله

د خبرو لوړ ناصحه د کتاب خبري پرېږده
په عمل کې ځان ښکاره کړه د غیاب خبري پرېږده
انسانان څومره ظالم دي رحم نشته یو تر بله
ویني زبېښي بې توکله د عذاب خبري پرېږده

هم نشین د بدو خلکو و تاوان ویني
ابرو توی په سپېږو خاورو نقصان ویني
مشرانو موږ ته کړې هدايت دی
څوک چي مل وي د بد کارو زیان ویني

که مې غوټه د زړه گي خلاصه کړم چاته
معنی دا چي ځان په کس ته وړم بلاته
که ښه نیت یا بد کردار وي پکښې نغښتی
دواړه یو دي فکراو خیال تېرم سبا ته

د کور چاري چي تنظيم وي نظامت دي د مېرمنې
 که سمبال وي ټولې چاري شجاعت دي د مېرمنې
 چي مېرمن په منع کښي نه وي ټولې لاري دي ويجاړي
 ژوند چي څومره ځي پر لور ه صد اکت دي د مېرمنې

بې نشې څمار څمار سم چي را ياد د گلو باغ کړم
 ترانې د خوشبختۍ وې چي راجع ورتنه د ماغ کړم
 خوندوري شپې او ورځې په تلوار سوې لادر کي
 اوس ارمان پسې کومه بې فايدي زړه ته سماغ کړم

افغانان چي ټول کړېږي څې گناه ده
 ظالمان چي پر غورېږي څې گناه ده
 چي حمله د چپا وراسي تاريکو کي
 بې له جرمه طالب کېږي څې گناه ده

نن که ځوان نسل تنویر د خپل ولس په ارمانو سي
 د تعلیم لاره دي خپل کړي چي اذهان په وینښېدو سي
 په روښانه مفکوره به خدمتگار سي د ټولني
 وین زلمیان دي هڅي کاندې چي تیارې په ورکېدو سي

فکرونه

زموږ د خوب او خيال فکرونه ولاړه څه سول
 څه چي زړه مونه غوښتله زموږ مله سول
 خپل د تور پېکي همزولي سره ورک سوو
 پرېشان فکرونه ټوله د وطن په اندېښنه سول

که ښکاره سي ټول مرموز افکار د فکر
 که د عقل او منطق سي لار د فکر
 پروانه چي وزر سوخي په پوهېږي
 ځکه وي پردغه کار اختيارد فکر

نن د عقل مورو پراس سپاره سول
 په پردی هيله وطن ته په کاته سول

خپلي گټي معتبري بهانه کړي تر و نونه
 خبره مخامخ چي د وطن په معامله سول

ستا پر زړه چاره تېرېږي زما وطنه
 د سپين گل پاني رږېږي زما وطنه

بیا به چیري مـا توم د هـوس تنـده
پـرو قـار دـي تـېـری کـېـری زـمـا و طـنـه

د هلمند خپلې مـو وړخ پـه وړخ بـیـد پـري
د ترنـک شـو نـډي سـپـېـرې رـا مـعـلـوم پـري
ارغـسـانـه غـېـر دـي تـشـه د زـمـريـا نـو
ارغـنـد ا بـه د شـمـلې غـمـی دـي لـو پـري

د خوښۍ کاسه نسـکـوره سـو پـه زړه کـي
د رنـډا پـو ه تـاريـکه پـه هـر خـه کـي
اخـتـرونـه او جـشـنـونه دـي نـسـتـه
خـه چـي کـېـري تـول د بـل پـه ا جـازـه کـي

خپل د ځانـه بـي خـبر پـه نـام پـښـتون دئ
د پـردو پـه جـال کـي پـروت هـر گـام زـبـون دئ
د رانـه خـوب کـښـي غـلبـه د پـر رـا غـلـي
لاره ورکـه هـر سـهـار مـا بـنـام مـجـنـون دئ

بنـکـلي پـغـلـي سـترگـي سـري پـه ژړ پـدو سـوي
افـغـانـي شـمـلې پـر سـر پـه خـپـدو سـوي
هـر خـه گـورم چـي د خـپـلـه لـاسـه کـېـري
پـښـتنـي هـيـلـي مـو بـيـا پـه کـېـدو سـوي

لوی خاوند ه ته د ټول جهان واکدار یی
 اختیار ستا دئ چي مالک د لاله زاری یی
 خیر او شرد هر بشر ستا په اختیار کي
 غلیم مات کړې ته څښتن پروردگار یی

شتمني د کور تالازه مې پرې پرې سو
 دارالامان قصرو وچاړا یې یې سو

خدا یه ته پردې وړانکارو غضب وکړې
 ښکلی قصر کنډواله څرې څرې سو

پره نارونه د هیواد که مکروبي سول
 خپل د لاسه بې له شکه بې غوري سول
 د وطن بچیان مزدور سول په ډالرو
 په پیسو باندي خرڅ سوي نور پردي سول

که د زړه پیغام زممانن عکاسي سي
 د قلم په ژبه لیکم چي عيني سي
 لوړ پیغام د آزادی دئ نوي ځوان ته
 امانزی به یې لیکي که یې روزي سي

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

چاربیتي

په خيالو کي د ځوانۍ زه ډوبېدلې
 د زړگي پر هوسو بڼه تالېدلې
 خپل د ژوند بڼو بڼو خاطر ته ځير کېدلې
 گاهي زړه بڼه وو غمجن په ژړېدلې

په خزان کي مړور د زړه هوس سي
 مرام ټولنه رېږدېدلې خپل په وس سي
 چيغې پورته تر اسمانه په جرس سي
 زما په اند چي بې له اوره سوځېدلې

چي مسکا په خوله کي وينم د جانان زه
 په خوښيو کي تالېږم د جهان زه
 هلته ځان احسان مند بولم د سبجان زه
 فکر کېمه په دې حال به نه ارزېدلې

د اسمان ستوري ځلېږي ورته ځير يم
 د سپوږمۍ مخته نڅېږي ورته ځير يم
 يو په بل باندي نازېږي ورته ځير يم
 ډېر رمزون نه چي هيڅ نه په پوهېدلې

که مـي ژبه په بيان سـي د غمونـو
که د زړه قفس خـالي سـي د گرومونـو
هغه ټول راتـه بـلا سـي په خرمنـو
هره ورځ په خپـل عمل پـنـ پمانېدلم

کورني شعرونه

نور صباح جاني

هره ورځ چي تاته گورم تر حد تېر پر ما گرانېږي
 ډېر زيرکۍ او هوښياره تر هر چا ته راتېرېږي
 عمر ډېر دي ستا تحفه وي د څښتن تعالی له لوري
 ټوله ژوند دي سه خوشحاله نېکمرغي له هره سيوري
 حوادث د ژوند انسه کله خواږه وي تر شکرو
 يا هم د اسي پېښي کېږي ډېر ترخه وي تر مزرو
 دغه ټوله چي پېښېږي د انسان په توان کي نه ده
 خپل قسمت به در سرېږي که دي خوښه که دي نه ده
 ډېر خوشحاله په ژوندون کي دروښان ټوله حالات وه
 هره ورځ وي نوي هيلې ډېر نېکمرغه جذبات وه
 يوه توره يښمه راغله نابېره په ژوندون کي
 خوښۍ ټول په کوچيدو سوې د غمو په پيوستون کي
 دا منم چي تقدير هر څه رسوي په خپله خوښه
 ټول خارج د چادوسه نه دي توان وي نه دي هڅه
 دغه يو مطلب قبول کړه پېښي ټوله تقديري وي
 گناهگار پکښي کي نسته د ازله تحريري وي
 که دروند باروي د غمونو هسي ځان ځني سږيا کړه
 زړه دي تش د غم د بار کړه خپله لاره دي په خوا کړه
 دا وصيت د ډېر پخوانه موږ ته کړي مشرانو
 پرېږده پرېږده تېر غمون نه د اسي کړي عالمانو

حقیقت خدای ته معلوم ملامت پکښې کې نسته
 څه چې پېښ سوو هغه تېر سوو عدالت پکښې کې نسته
 عمر د پردې په نصیب سه د تعلیم لاره کړه خپله
 ځان اوچت کړه تر همزولو مرسته وکړی یو تر بله
 د نښه علم سې خاوند نښه ادب دي په نصیب سه
 امانزی درته دعا کړي مرستندویه دي حبیب سه

ناروي ۰۳ اپریل ۲۰۱۰

مراکو

وړاندي دوه کاله زه تللی پی په سفر وروم
 سیاحت و مراکو و کوي پی په چکر وروم
 بنایسته کلي بنارونه په ساحل کي
 بنه مې زړه ته نه لوبدل په خبر وروم
 ټول بنارونه حصار سوي په قلعه کي
 شاوخوا جگ دېوالونه په نظ وروم
 د بنو منانو تل حملې پر دوی کولې
 زه د دې خوا وري تاریخ نه څه خبر وروم
 په ساتنه کي د خپل اولس یو لاس وه
 هر سړي ویل چي زه د وطن سپروم
 د وطن دفاع ضرور ده هر اولس ته
 امانزی چي په ټول ژوند اړمان په سروم

ناروي ۳۰ اکتوبر ۲۰۱۱

ښه نیت

هغه څوک چې دعوه گيړد صداقت وي
يا په ژوند کي طرفدار د وضاحت وي
زاهدان که په تقوى باندي مصروف دي
يا سمبال په لوړ شعارد عدالت وي
که څوک شيخ وي لاس يې پورته تل دعواته
په مسجد کي دى خادما د تلاوت وي
د چاهيله خرابيات او مناجات ده
يا يې لاره انتخاب د شرافت وي
د چا پاک زړه گي د صبر وي الله ته

يا يې ښه نیت پراولس د حمايت وي
څوک ظالم سي غوښتي خوري د خپل ملگري
ور نه تللى خپل ضمير د کفايت وي
چا چي وينې تل زېږنلي د اولس خپل
توتنه کړي يې وجدان د قضاوت وي
خپل عمل د لاري مل مخ ته هينداره
په بد نیت کي قول الزام د خباثت وي
څوک چي خوښ کړي سرخوږي په خپل ولس کي
ښه عمل کړي مخالف د حماقت وي

مسـتقبل ته څه پـه کار دي امانزيه په پاک زړه چي څه کول د عبادت وي

ناروي ۲۵ دسمبر ۲۰۱۰

سرباز

ډېر اوچت خيال مې په زړه کي چي سرباز سم
 په چوپړ ډخپلي خاوري کي ممتاز سم
 ورلا هوسوم سمندر ته پتېي سترگي
 هڅي ډېري مې کولې چي اوباز سم
 لالهاند او سرگردان په لوی څپو کي
 وهل سولم د هر پانه چي ناراض سم
 بېغوري تر حد وتلې وه نجات کي
 بې خبر چي پروت په جال کي يې همراز سم
 نا اميده هلي ځلي د خلاصون سوې
 په يو چانس کي د وتلو ترې جواز سم
 چي خبر نه يې دلاري مه پر غغله
 خطرونه پکښي ډېر سته چي کم راز سم
 دوست دښمن د واره په نوي بڼه گوري
 عقل وينې سې ډېر ناوخته سترگي واز سم
 امانزي شکر گزارد خپل قسمت يې
 د خلاصون په هيله ناست چي پکښي باز سم

ناروي ۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وليجان

د ځوانۍ يو انځور د يوال مۍ وليجان وو
 خداى شاهد دى چې بيخي راباندې گران وو
 بڼه صفات يې درلودله په ياري کي
 بڼه غښتلى په غيرت کي نامي ځوان وو
 په قصاب باندې مشهور وو کندهار کي
 هم د برو دروازه کښي يې دکان وو
 پر هېزگار خلگ يې ډېر بڼه خوښېدله
 مړچ اغا ته به ورتلى څومره يې توان وو
 لږ خندا او مسخرې به يې کولې
 بڼه يې نيت بيخي په زړه کي مهربان وو
 ډېر غښتلى دلاوره په خپل وخت کي
 خرابات يې خوښېدې بڼه يې گومان وو
 د مارانو په نيولو به خوشحال سو
 هره ورځ به په لنډۍ پسې روان وو
 يوه ورځ يې ظالمۍ لنډۍ وخور
 خپل تر کوره چي راتلى حال يې پرېشان وو
 ډېر ناځوان مړگى بې وخته پر مېلمه سو
 روح دې بڼه د وي امانزيه بڼه انسان وو

ناروي ۲۱ جنوري ۲۰۱۰

غمیزه

غمجن زړه مې پرېشان سو پښتون تاج راڅخه ولاړی
ډېر افسوس راته ولاړ سو ځوان سراج راڅخه ولاړی

باتوران پر کمېدو دي خدايه ته مو مددگار سې
لوی ناوړين پر موږ راغلی ربه ته زموږ سازگار سې

طاقت ستا په شان کي ډېر دئ موږ بېوزلي بندگان يو
تور ماتم پر موږ راغلی ستا د رحم محتاجان يو

ستر پښتون وو په غیرت کي د فامیل جگه شمله وه
د همت نظیر یې نه وو سراج هر چا ته اوږه وه

دا مرگی څومره ظالم دئ چي تازه گل یې خزان کړ
امیدونه ټول په زړه کي ډېر بې وخته یې توپان کړ

رحم وکړې پاکه ربه ستا فرمان قبول پر سترگو
په دعا درته زاري کړو روح یې بناد کړې د دوی ګردو

د زړه صبر دي خدای درکړي زما گران حمد الله خانه
امانزی دي غم شریک یم د نور غم سې په امانه

۲۱ اگست ۲۰۱۱

رنگارنگ شعرونہ

وير

افغانان ته ول ویر کړي ډوبېرې
 پر خپل ول ولس مې زړه رپېرې
 ته ول زنگ او ات غم کي غمېرې
 افغان ولس اور کي کړېرې
 خالق ته فضل پرو کړې خه پېرې

د یکشنبې ورځې سهار وو
 د حوت د میاشتنۍ نوبه سهار وو
 په کلي کور کي پس سهار وو
 تود په مرگونو کي بازار وو
 شپاړس نفره د شهید کور ته ستنېرې

په خبرتو لکه کندهار سو
 د هرات افغان پر زړه پرهار سو
 د شهبانو جوړ ناته سوار سو
 ارمغان ارمغان راتنه تیار سو
 د مؤمنانو شهادت مې نه هېرېرې

امریکایان ورځې هر کور ته
 په نیمه شپه کي دوی لور ته
 د سړو مرمیو شورشو ماشو ته

د خپل بډا دار پخواني پورته
د شرمونښانو د بډا ته ودرېږي

لابه تر څو داسې وحشت وي
ياد پېر د منافقېت وي
د ښو ځوانانو بډه رحلت وي
د ماشومانو شهادت وي
که دا نفاق وي نور سرونه بډه ښخېږي

فکر کوئ پر ظالمانو
سوه زهرجنه ترم مارانو
بې عقل دي تر لېونیانو
په مرگ نشته تر شرا بیا نو
زه امنزی فکر کوم دوی بډه ستنېږي

ناروي ۱۱ فبروري ۱۲

ګونګۍ ژبه

په ګونګۍ ژبه مي هر چاته گويایم
 د ولس په درد اخته زه شپه بيگناه يم
 د بابا توره زړه سوه نهه ځلې پري
 د شملې غمې لوېدلې که به لوبېږي
 د نیکونو نام نښان سپېره په دوړو
 بېچاره ولس وزگار نهه سوله شو خړو
 ته د فيل په غوږ بیده يې د زړه سره
 سې په غبرگو سترگوړو ند مات ته ککره
 د وطن هیلې نېامرادي ورت ته ګوره
 امانزیه خلاص به نهه سوله پېغوره

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۲

سیلا بونه

اونښکي به قطري جوړ سیلا بونه سسي
زموږ به نیمه خوا تپول ارمانونه سسي

غواړي دښمنان منگولي ښځي کړي
چور به ذخيرې ټولنه کانونه سسي

کور په کور به شين وي د نفاق مرض
زړو کي به زخموننه پرهاروننه سسي

بيا به پسرلي کي گلان مړاوي وي
هر ځای به ترينگل کي اوازونه سسي

نه به وي راستي او صداقت منځ کي
ورک به وطنپال سم تاريخونه سسي

د افغان باتوره خاوره که ستم کي سوه
لوټ به دي جگ غرونه او باغونه سسي

شپې به تر سره هاره ماتمونه وي
جوړ به امانزي ته زندانونه سسي

ډهلي ۲۲ فبروري ۲۰۱۲

سپوږمۍ

د سپوږمۍ لنگر لوېدلۍ سمندر کي
 داسي برېښي اور بل سوی په چمبر کي
 د شغلو ځلا لسه ورايه معلومېږي
 سړي لمبې چارپيره سوي په اختر کي
 سحرگاه سوه سپېدې لړ پر چاودېدو وه
 پورته کېږي اذانونه په ممبر کي
 تماشا وه د بنایست د پرېرې نظيره
 شاوخوا سولې کوترې په غمبر کي
 بلبلان چي ريز شروع کړي امانزيه
 شپې سهار ته روڼوي خوند په سحر کي

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۲

زنگاوات

دغه څه رنگه انصاف که مساوات دئ
سورپه وينو غم لړلی زنگاوات دئ

موراو پلارد خپل بچو سره بيده وه
پتيرغل د نيمې شپې کوم مجازات دئ

نر او بنځي ماشومان لژند په وينو
خوارولس ته د مرميو مکافات دئ

بهرمندان د عدالت کوي خبري
خو عمل ئې د خونخواړو روايات دئ

نه به بچيان ئې بې گناه ټول شهيدان سول
تاسي خدای دغه وحشت که کرامات دئ

شپاړس تنه شهيدان شپږ نور زخمي وه
د وحشي امريکايي اردو عادات دئ

تيل پاشلي اور بل سوي وو پر مړو
امانزيه دغه بل رنگ د تاريخو جنايات دئ

ناروي ۱۱ مارچ ۲۰۱۲

ژوندون

تازه پانې د ژوندون مې مړاوي کېږي
 بڼه پوهېږم چې کړار کړار رږېږي
 ژوند چینه کي مې رنې شغلې لیدلې
 هغه ټولي ورځ په ورځ رانه ورکېږي
 د بڼا یست گلان خزان ته منتظر دي
 د نصیب سره یوځای به روانېږي
 که د تبې غاږګۍ سوو در په غاړه
 خدای خبر چې هلته څه به راپېښېږي
 خو چې عقل دي رسېږي کار ترې اخله
 امانزیه په پردي لار ټولنه ستنېږي

ناروي ۱۴ اګست ۲۰۱۱

د ژوند ثمره

ثمره د ژوند د دې ولاړه لـــــــه اختیـــــــاره
 ستا نه ورکـــه خپلـــه لاره لـــــــه تلـــــــواره
 سرگردانه د پردیو پوه چوپړ کـــي
 وخت عبث در نه تېر سوی په روغبړ کـــي
 دروازه چي ټکـــو وې د نـــــــورو خلگـــــــو
 خورې به ته واري پر سرد غټو گرگـــــــو
 شاوخوا مـــي اورېدل چي ته رهبريـــــــي
 اوس خرگنده سوه چي ته چیرته نوکریـــــــي
 چي په لومـــه د پردیو کـــي اسیر ســـوې
 ځان دې بایلـــه په ټولنـــه کـــي فقیر ســـوې
 سردی کښته کـــړه گرېوان کـــي څه دې کـــړي
 عام وژنه کـــي دې خویندې کونډې کـــړي
 چي خوشحال یې په عمــــل د مغرضینو
 په ازار به ســـي ککـــړد معیوبینو
 نه دې دین نه دې دنیا سوه خوارکیـــــــه
 ستا نه هر څه ټول خطا سوه لېونیـــــــه
 یوه ورځ به په غضب د خدای اختـــه ســـي
 درنه ورک به نوم نښان او بـــي پرده ســـي
 امانزیـــــــه داســـي خلگ د زړه ســـوې دې
 څو ژوندی دې په چوپړ کـــي د پردی دې

ناروي ۲۷ مارچ ۲۰۱۲

د لیلې د نبت

په سره ژمي نوي غم زما په خوا سو
 د نړۍ وحشي ظالم چي په فتوا سو
 ل و غمیزه به راځي پر بنځو خوانانو
 ټول جهان حساب کوي پر بگېلانو
 کال و دوه زره او يو پو په دسمبر کي
 سوم اسير د دوستميانو په چمبر کي
 غره سوي ول په زور د خارجيانو
 خوشحالي جيون نه په ډگ په ډالرانو
 هر سړي چي به کتل زموږ و شان ته
 داسي فکري کاهه گوري حيوان ته
 هر گړي به نوي نوي تبصرې وي
 د هر چا به زوروري قوماندي وي
 ليري ليري د عقلو و بشردوستي وه
 فيصلې به د دوستم ياد پردي وه
 وساطت د سره صليب چي راپيدا سو
 لراميد د نوي ژوند فکر کي بيا سو
 فرمانداره امريکا او دوستم دواړه
 موافق سو وه فيصله د غم تياره
 افغاني طالبان ټول به عفو و کړي
 طالبان پاکستاني به رخصتېږي
 نور پردي خلک په رنگارنگ گروپو کي

ملل متحد ته تسلیمېږي په جوړو کي
 د دوستم یو فیصله سوله عیان نه
 ټول به ځو تر لوی محبس په شېر غانه
 څو گړي په وږي تیرې انتظار سار سوو
 ننا بېر د مروتو غره سار سوو
 په لس هاوو مو تران پرله پسې وه
 پکښې بهار کانتینران او که ډېرې وه
 موږ په ډله ورو لوبېدلو کانتینر ته
 د پسو په شان تیل په سولو مقر ته
 ځای د پنبو د درېدو نه وو د تنه
 پاته نه وه د ژوندون هیڅ نوره تمه
 دروازې تر لږ کپېدلې په زور کي
 هم وهل هم ټکول وه په تمبو کي
 څوک لنډی او څوک سدری اخلې بی شان
 ساعته او کالي اخلې بی توانه
 له قندوزه حرکت سوو شېر غان ته
 مسلمانان غوږ پر نیسه دې بیان ته
 چي پر لاري گولایانې وې مار پېچ په
 طالبان ټول کانتینر کي سوه سرگيچه
 په یخني کي د خولو را باندي چور سوو
 هر سړی اوبو چنبلو ته مجبور سوو
 کرږي پورته د گرمی او هم له تندي
 که هر څه نارې وه او ورو ملنډي
 جاره ورکه خولې په یو بل لگیدلې
 خپلي خولې به مو په وینو لنډولې

یو د بل به مو خو لې سره خټلې
 بیا هم ډېرود مرگي سلگي وهلې
 نیمه لار لاد سفر ننه وه تکمیل نه
 بنو ځوانانو بیا د مرگ پول نه لیدل نه
 په زرو ځوانان شهید سول کانتینر کي
 صرف شل تنه ژوندي پاته وه محشر کي
 تاریکه وه چي موږ راغلو شبرغان ته
 کندي وخته ایستل سوي گورستان ته
 په نوبت هر کانتینر تخلیه کېږي
 بلدو زرباندي تر خاورو لاندي کېږي
 په یو چا کي چي نفس لاهم ژوندي وي
 بي دريغ ده د گولي باندي شپړي وي
 یوه کنده چي شپړه مته کېږي
 د لیلې د نبت کي ځوانان هلته بنځېږي
 عجایب قتلگاه سوه په نړۍ کي
 دغه کار و سو کاملاً بي غوري کي
 کله ټول طالب د جنگ محاصره سوه
 هلته شپړ سوه روان بیا مخ پر غره سوه
 یو څو ورځي چي په غره کي پر تېرېږي
 وږي تېرې مجبور کېږي ته راس تنېږي
 د دوسو ستم قواوو دوی محاصره کړه
 په پلمه ئې یو قلاته ورايله کړه
 دوی چي ډېر سترې ستومانه وه بیدېږي
 خویو یو یو ډېر د مرگ و خوا ته بیول کېږي
 پوه سول ټول چي وژل کېږي بي پر سانه

ځکه رغد بغاوت پورته به بې توانه
 دوی په دله حمله وکړه پر عسکرو
 په لاس ورغلې و سله د څو نفرو
 پوره دوه شنه بانه روزه جنگېدلې
 څو یو یو بې په نوبت کي مړه کېدلې
 شهیدان سوه تر څو پاته یو بشرو
 قیام خلاص سو جوړدوینو یو محشرو
 امریکا باعث د تېرول وحشي مرگوه
 دېر فلمونه ډک د وینو په رنگوه
 اوس چې سوي هيڅ بیان نه کوي چاته
 په پوهېږي امانزی هموري سباته

ناروي ۰۲ جنوري ۲۰۱۲

عالمان

په نړۍ کې ډېر پوهان کهه عالمان دي
 پر ولس ئې ډېر بې حده مهربان دي
 خان غريب ته د نېکۍ په سترگه گوري
 مرستندوی وي د هر چا خه ئې په توان دي
 نه غرور سته نه ئې پزه په هوا وي
 نه خرڅېري ډېر صادق غره په خان دي
 په رښتيني عمل خای نيسي په زړو کې
 په ټولنه کې سرخ رويه خپل په شان دي
 کبرجن نه دي قانع پر خپل حالت وي
 درواغ نه وايي صادق ئې په بيان دي
 نه تحقيقرنه بخیلي کړي پروگرو
 په بڼه خوی کې هر محتاج لره درمان دي
 تر شان نه کوي په چاپسي خبري
 ټول خواص ئې بې مطلبه بڼه روښان دي
 داسې خلگ افتخار وي د ټولني
 امانزيه په رشتيا هر چا ته گران دي

ناروي ۱۲ مارچ ۲۰۱۲

خپل جهان

که دي ځان په خپل جهان کي مستغرق کړې
 جوړي لوی کنډي کپړي ژوندون گران دئ
 نه پوهېږم چي پر څه راته اخته سوې
 داسي وايي دې سفر کي ازموون گران دئ
 که یو شمع لگېدلې ستا و منځ ته
 پام کوو چي د وطنه بېلتون گران دئ
 که اغزي پلنډه په شا ولس ته ورسې
 د جفا په غم ککړ پيوستون گران دئ
 د پردې تر شا چي جوړي معاملې سې
 امانزيه په سیاست کي پټ شون گران دئ

ناروي ۰۱ جنوري ۲۰۱۲

د چوپان ربغ

زړه شپېلۍ مې راپیدا کړه چې د نېستو ته ځمه
د پسرلي نسیم چلېږي خپل رمو ته ځمه

زړه کی مې ډېر پرېشانه سوی د خزان له جوړه
نېکلې هوا نېکلې نسیم د زړه مېلو ته ځمه

د ساره ژمي په منگلو کي بندي وم کور کي
اوس د بهار په هنگامو کي زمزمو ته ځمه

نوی موسم د شگوفو نفیس به لږ تازه کړم
خمار خمار د بېلتانه بڼایسته غنچو ته ځمه

که په شپېلکي زما د شونډو بلبلان راوینس سي
زه د هغوی د مینې ډکو ترانو ته ځمه

پرېږده چې زه هم ترنم د دوی په ژبه و کړم
د سرو گلونو د غوتیو تماشو ته ځمه

د دوی په شان به سوی غم له فکړه لري کړم
خپل د شپېلۍ اواز اوچت ستورو شغلو ته ځمه

اوس لا موسم دئی خونند ترې اخلہ امانزیہ یارہ
اعتبار نستہ پہ ژوندون نوراند پینو تہ خمہ

پہلی ۱۲ فبروری ۲۰۱۲

بودا

يو بودا ناست وو پرېشانه معلومېږي
 سترگي سرې غم ئې لاهه ورايه څرگندېږي
 تورچشمان ئې د کولکـ وراوتلـي
 ترغـي پرغـي وچ شـونـدان وينـه بهـېږي
 وږي تـږي څنگ و هلـي يو پـسخـي تـه
 د بـهـي رنـگ ئې الوـوتـي پيـکـه کـېږي
 نفـس کـاري سـاه شـري بـي لـه وقـفـي نـه
 سـر ئې رـېږدي پـر لـکـه تـکـيـه کـېږي
 ورنـژدې سـوم چـي پوښـتنـه ورنـه وکـم
 بـي اخـتـيـاره ئې سـلگـي پـه زورـه کـېږي

بيگـاه تلـلي وم ميلـه د اشـنا کـورتـه
 اوس مـي خپـل کلـي کوڅـه نـه څرگندېږي
 داسـي وايـي بمـباري وه د چورلکـو
 زلزلـه جوړه هـر څـه پکـښـي وړانـېږي
 نـراو بـځي ماشـومان تر خـاورو لانـدي
 لار مـي ورکـه پـه چـاره څـوک نـه پـوهېږي
 امانـزي هـک پـک چـيران وم ورتـه تلـلي
 خدايـه تـه رحـم کـوي نور څـه پېښـېږي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۲

خوب

خوبه ته مې چیرې بیایې ننډارو ته
 د هلمند پر غاړه ناست یېم منظرو ته
 رودخانه کې غرغړې نور خاموشي وه
 خوارلسم سسپوږمې ولاړه ځلېدو ته
 سپین لنگر ئې اچولی او بومنځ کې
 د کبانو ډلې راغلي ګرځېدو ته
 شنې اوبه بیخي شفافي اوروښې وې
 معلومېږي کاني شګي اخیستو ته
 نابیره د نهنگ حملې پر راغلي
 تاش په تاش هر څه ویجاړم چشمو ته

ای خالقو زورواک ان څومره ظالم دي
 رڼا ولاړه توري لوشي ښوړېدو ته
 د جابر ناوړین همداسې زمونږ پر خلکو
 امیدونه مخ په وړاندې ماتېدو ته
 د صیاد غشی به کله را پیداسي
 چې نهنگ را برابر کړي ږنډېدو ته
 امانزیه د مظلوم چیغې دي پورته
 اسمانوته به رسېږي اوږېدو ته

ډهلي ۰۹ فبروري ۲۰۱۲

جنگسالار

جنگسالار فکړ کوي چي معتبر دئ
 د افغان ولس لسه قهره نښه خبر دئ
 پټه پټه غمازي او جاسوسي کړي
 خيال کوي چي پټ دده دغه هنر دئ
 خو ولغره بې سواده پراخه ول دي
 د هغو مخ ته ئې بل نقاب پر سر دئ
 ميدان گرم لوتمار هم رهبري غواړي
 داسي خلگ خپل ولس لره خنجر دئ
 په سل کاله ئې قبوله غلامي ده
 امانزيه د غلو خپل خانت ه دفتري دئ

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۲

دانا

که پوهه ان دفساد گرو سرلښکر ســي
 عام وگړي به تر نورو لا بد تر ســي
 مکتبیان چي غلا کوي په سپینو سترگو
 قانوني به گناه گاره یو په زر ســي
 چي په زړه کي منافق وي خپل ملت ته
 سل په سل کي شرمنده مات ئې و زر ســي
 که پر هېز ســي بې عمله په تقوا کي
 خدای و هلي به رسوا مات پر کمر ســي
 څوک چي پوهه د خپلو وگتو وسيله کړي
 امانزيه مخ ئې تور ورک ئې ثمر ســي

ډهلي ۱۵ فبروري ۲۰۱۲

پیمان

زما د رمزاو نياز ملگری چي پیمان سو
 د سياست ناولی مخ کي راعیان سو
 د برصا دقه بي مطلبه انديوال وو
 د غیرته و پوره پوره زړه مي گران سو
 زلزلې د صداقت لمن کړه څيري
 د سيد مير سره هر لوري بد گمان سو
 د ندمرده اشکانيانو ياري مکړه
 موږ ويله په ماحول کي زیان سو
 څوک چي نه لري پښتو او پښتو ژبه
 پله بين غوندي دورنگه ئې بيان سو
 موږ چي دواړه سر پر په لاس به گرځېدلو
 نابله اشکاني ته زړه پرېشان سو
 په خبرو نه شل کړې امانزيه
 دغه کار په څو څو ځله امتحان سو

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

خوشبخت

شکر خداييه ممنون ستا په مرحمت يـم
 په نعمت د اولادونو زه خوشبخت يـم
 د ژوندون همتا مـي ډېره مليکه ده
 رب دي ورکړي بڼه صحت په دغه نيت يـم
 فريد جان مـي مشر زوی د لاس لکـړه
 د روښان څخه خوشحاله په وضعيت يـم
 ننګيالي بېخي ارام په خوی خواص دئ
 زه ئې خوښ په پټه خوله او په عادت يـم
 ناصر جان د زړه لـه بېخه مهربان دئ
 مفتخر ئې په عمل او بڼه خصلت يـم

د زړه سر مـي ټوله ژوند لور زرغونه ده
 فکر کړم په هغه څه ملامت يـم
 هماغه نه نازولې ده په ژوند کي
 له هغه څخه راضي په حقيقت يـم
 هره مېرور مـي تر اولاد په کمه نه ده
 مننډوی د شگوفې په بڼه رغبت يـم
 د زهرا په بڼه ژوندون کي هر څه وينم
 لوړ حساب هم زه د مينې په همت يـم
 د لېمې برکت ډېر دئ زمونږ په کور کي
 خو پرېشانه ورته ډېر په واقعيت يـم

د پنځو وارو لمسیا نو اوږد ژوند غواړم
 نور صباح ته د زړگي په محبت یم
 سهارو په خوږه ژبه راته گرانه
 امیدو اړه د میوند په شفقت یم
 مینه ناکه مروا جان نه ده تر ټولو
 مطمئن د عايشي په ذکر او تيم
 پاکه ربه ته يې هر ځای ساتندوی سې
 امانزی ئې خوښ په ډېر بڼه تربيت یم

ناروي ۱۵ اپرېل ۲۰۱۲

کاروان

زما د اوښکو ملغلري بهه کاروان ســي
 لابه خاخي خو ازاد افغانــستان ســي
 په ناچله تړونونو نه خطا کپــرم
 ترخو نيت دي بشري کار د انسان ســي
 ستا چي ذهــن جوړوي شالماړونه
 په کړو هيلو کاږه بهه دي ارمان ســي
 که غبي ياست رنگ مو ورک کړئ ستمگرو
 پرېږده خپله افغانان ځان ته درمان ســي
 که ته وړند يې په مغزو د بوش بچيه
 د غيرت چيغې بهه ستا مخ ته توپان ســي
 څوک چي غواړي مېلمستيا بې له پوښتني
 پښېماني کي پورته ژر به يې فغان ســي
 ستا چي طمع د شغلو په ځلېدوي
 گوره پام کوه چي جوړ بهه گورستان ســي
 قهرجنې سړې مرمۍ چي په شاگرځې
 امانزي ته هيله سته خپله بهه وران ســي

ناروي ۰۱ سپتمبر ۲۰۱۱

سوز

د زړه سوز مې را برسېره کړه قلمه
 چې خالي سې صندوقچه لېږ څه له غمه
 پلنډې ډېرې کوټه سوي په کوگل کې
 رانه وايي څه چې زما ده ډېره تمه
 د رنځور وطن پيغام پر نوښته کړه
 چې افغان ولس بيمار دئ له ستمه
 که پردې د نفاق څوړنډ وي پر سترگو
 داسې ډلې خاماخوا زه شرمومه
 د ستړيا احساس دي ليري کړه له فکره
 امانزې چې څه کوم هغه ليکمه

ناروي ۲۳ جنوري ۲۰۱۲

ډېوه

په هر کور کي چي ځلېږي ډېوه چاته
 تلل دي وي شکرگزار لسه پاکه ذاته
 خوشبختي ئې په لمن کي غوړېدلې
 بختور به ځان سمبال کړي دغه خواته
 چي په قدر نه پوهېږي د مېرمنو
 خامخائي پنبه بڼوئېږي خپله شاه ته
 بې ملگري ژوند عبث بې ځايه بولسه
 فکرو کړه چي خوښۍ نسته سبباته
 که نصيب دي تاريخک ژوند سو خوار کي
 کور خراب قلم قلم ملا دي سوه ماتسه
 له پېړيو تجربسه سوه امانزي ته
 د ژوندون تمرې ډيري سته رڼا ته

ناروی ۰۸ مارچ ۲۰۱۲

فلوم

له فيضي سره د فلوم په شني دره کي په صحبت وم
 ناست پر جگي غونډۍ باندي منظرې ته په دقت وم
 د اسمان پر مخ سور ژړننگي مخلوط ښکاري
 ښايست لوړ د تصويره تعجب په واقعيت وم
 سلسلې د جگو غرونو د اوبو کاسه په منځ کي
 سري لمبي د اوبوز په کي خيال زما په حقيقت وم
 داسي برېښېدله سور توپان راغلي بحر منځ کي
 په پره ښکلي ننډاره وه زه خیر سوي په هيبت وم
 موږ منله رښتيني ښکلا په توان د لوی خاوند وي
 د بشريت وس وي تېره امانزي په پرپه حيرت وم

ناروي - ۲۵ جولای ۲۰۱۰

فشار

سستمگره ستم پرېرېده تمدن تر فشار لاندې
 لږ په فکړد سبا سه پيوستون تر فشار لاندې
 ماغزه ولي بې اختياره پروازونه کړي اسمان ته
 څه انصاف هم ضروري دئ سم بد لون تر فشار لاندې
 زوروره زور دي پرېرېده څه توبنه به ستا نصيب سي
 په انجام کي زور ماتېږي ټول سمون تر فشار لاندې
 بې غوري د خپله لاسه چوپړه پرېرېدې د پردیو
 تاوان رسي خپل وطن ته اوښتون تر فشار لاندې
 خدای شاهد دئ امانزيه پښېماني به ورسره وي
 سر خورل به ئې حتمي وي چي پښتون تر فشار لاندې

ناروي ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۰

فرياد

نن فرياد مـي د زړگـي پـه ولولـو دـئ
 د اولـس د ارمـانو پـه وسوسـو دـئ
 هـره ورځ وړانـدي ويـجاړي چيغـي پورته
 ظلم پرېـږده لا وحشـت پـه نغـارو دـئ
 د مـدوا چـاري کـمزوري لـيدل کـېـږي
 طمع لـږده تشـويش ډـېر پـه جگړـو دـئ
 کارپوهان صـرف پـه خبرو بـڼه پـوهېږي
 د عمل فـکر کمـزور پـه لږېـدو دـئ
 نـام نـښـان د هـر مجـرم دـئ لادرکـه
 امانـزيه پـلان جـوړ پـه توطـئـو دـئ

ناروي- ۲۰۱۱/۷/۱۲

قناعت

ډېرې منډې دي کولې ديولر تونښې لپاره
قناعت درسره نه وو دناحق دعوي لپاره
يو وار وگوره گرېوان ته ټول دي خرڅ کړل په ډالرو
نه دي نوم د پلار نيکه سونډه دي لافي په ډغرو
هلي ځلي دي کولې مخ هم ستا پکښې کي تور سو
د چرچو خلگ ئې نور دي مگر ستا پکښې پېغور سو
چور او غلا چي خلگ کاندي هيڅ ضمير ورسره نسته
طرفدار ئې هم هغسې اخيرت نه بيسره نسته
قضاوت د وجدان بنه دئ واقعيت ته غاړه کښېږده
عدالت کي سرخ رويي ده دورنگي دي نوره پرېږده
که څوک غواړي که نه غواړي د حساب ورځي رارسې
امانزیه دا قانون دئ نن داغسې سبابا هسې

ناروي - ۲۰۱۰/۲/۱۴

حکمت

د گلونو پوښه باغچه کي
د حکمت پوښه انځورزه کي

بلبلان پـــــــه چوپهار ســـــــوه
 ســـــــحرگاه ټولـــــــه بیه دار ســـــــوه
 تورتم ځـــــــي پـــــــه تلو ســـــــه کـــــــي

د نـــــــرگس زړه ګـــــــی او بـــــــړي
 چـــــــي شـــــــمال کمـــــــک ګـــــــی چلـــــــې ږي
 ویـــــــنم در پـــــــه دردا نـــــــه کـــــــي

تبـــــــسم را معلـــــــوم ږي
 ډکـــــــه خو لـــــــه د خنـــــــدا کـــــــې ږي
 شـــــــین ســـــــهار پـــــــه ازانګـــــــه کـــــــي

د حکمـــــــت شـــــــباب تـــــــه ګـــــــوره
 ســـــــو پيـــــــدا لـــــــه کومـــــــه لـــــــوري
 د ګلـــــــونو پـــــــو کاســـــــه کـــــــي

د لمـــــــرو وړانګـــــــي بڼـــــــه ځلـــــــې ږي
 زړو نـــــــه ټـــــــول پـــــــه هو ســـــــې ږي
 عنـــــــد لیب پـــــــه ترانـــــــه کـــــــي

د غـــــــه څـــــــومره ســـــــتر قـــــــوت دی
 تمثیـــــــل ټولـــــــه د قـــــــدرت دی
 د اســـــــحق پـــــــه عقیـــــــده کـــــــي

غم

له وطنه جلا سوی غم په سر یم
 فکړې وېد شاعرانو په هنر یم
 املون نه جوړوي د سرو گلانو
 د دوی منځ کې زه بېشکه بخت وړ یم
 گاهي بېکلي باغچه کې کړم راته جوړه
 افتخار مې د ټولني په لښکر یم
 کله گران وطن زخمی را مجسم سي
 یا هم ورک د بېکلو بڼو په حشر یم
 ازادي د گران وطن ته هوس بېرم
 امانزی داسې شپو ته منتظر یم

ناروي ۱۳ جنوري ۲۰۱۲

قول

هغه څوک چې مخ ته نه لري غمونه
 پیدا کېږي بېخي لږ داسې وختونه
 په رشیتیا کې پېژندل د انسان کېږي

په د روغ کي تباهي د جهان کېږي
دواړو منځ کي عدالت پر مېزان کېږي
خلگ څه کړي په انصاف گوري کارونه

حقيقت وييل تر څه وي لکه زهر
ثمره ئې د خوښيو شاتنه بحر
پتول ئې جوړوي زړگي ته قهر
همېشه به زړه لري قوي دردونه

د غټانو په درواغو کي تاوان سته
مشران که په عادت وي پکښي زیان سته
پوهان وايي په هر لوري ئې نقصان سته
دوی به وينې خپل په ژوند کي ضررونه

په ظاهره که زاهد ورنه تېرېږه
پر هېزگار په عمل کي ته نېورېږه
څه چي کړي لږ څه د خدايه وېرېږه
پنېمانۍ ته امانزيه هېڅ به نه وي فرصتونه

ناروي ۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

پوهه

د پوهې د پوه بله پېش رښتونه په نړۍ کي
 د جهان په تکامل کي بدنیتونه په نړۍ کي
 مقصودونه جهاني سول د ناپوت تر نامه لاندې
 شتمني د بل ملک غلا کړه یا مرګونه په نړۍ کي
 نام نهاده شعارونه ساختګي دیموکراسي ده
 څه چي نغښتي په مرام کي سوه ظلمونه په نړۍ کي
 په قوت چي احساسېږي نفاق لویه وسیله ده
 جګړه جوړه کور تر کوره پټ رازونه په نړۍ کي
 علم خغلي تر اسمانه د پېشرفت خبري دېږي
 ورته ګوره امانزیه هدفونه په نړۍ کي

ناروي - ۲۲ اکتوبر ۲۰۱۱

د لراوبر برېښنايي کتابتون

قدرمنو لوستونکو !

تاسو کولای سئ د لراوبر ویبپاڼي په برېښنايي کتابتون کي زیات شمېر ارزښتناک او په زړه پوري آثار په خپل تفریحي وخت کي مطالعه کړئ .
د لراوبر انلاین کتابتون ستاسو لپاره د لاندینيو موضوعگانو اړوند آثار پر لیکه کوي :

- اسلام او مذهب
- ساینس او تخنیک
- سپورټ او روغتیا
- هنر او ادبیات
- دماشومانو لپاره
- تاریخ او سیاست
- بېلابېل آثار

www.larawbar.net/library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library